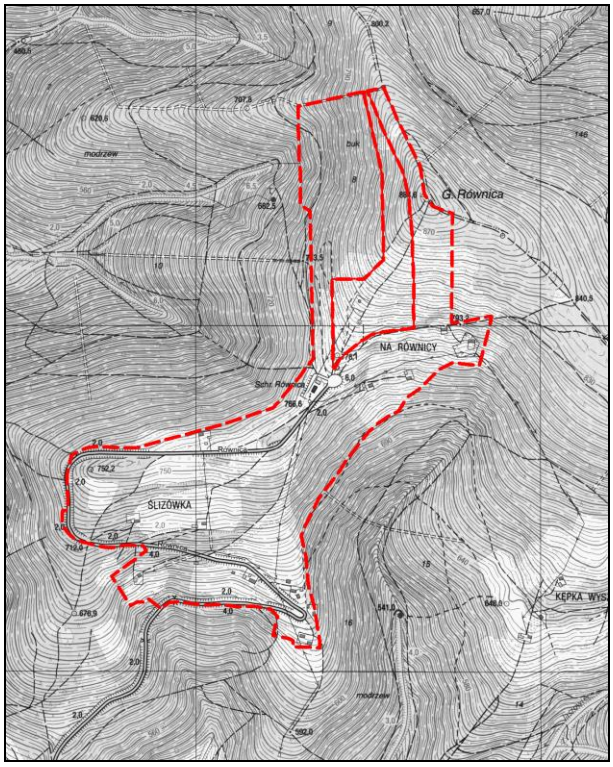
Geologic

44-203 Rybnik, Strzelecka 78

Tel: 502773557

email: geologic1@wp.pl

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DLA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU POŁOŻONEGO W USTRONIU W REJONIE GÓRY RÓWNICA

Zleceniodawca: Pracownia Urbanistyczna w Rybniku
Ul. Wodzisławska 30
44-200 Rybnik

Autor: mgr Tomasz Miłowski

Data wykonania: 06 wrzesień 2019 r.

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE 4
1.1 CEL, ZAKRES PRACY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI 4
1.2 METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY 5
1.3 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU 6
1.4 USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO 6
2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA 10
2.1 POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE 10
2.2 BUDOWA GEOLOGICZNA 11
2.3 WODY POWIERZCHNIOWE 11
2.4 WODY PODZIEMNE 11
2.5 KLIMAT 13
2.6 POWIERZCHNIA ZIEMI 15
2.6.1 UKSZTAŁTOWANIE TERENU, ZAGROŻENIE OSUWISKOWE 15
2.6.2 GLEBY 19
2.7 ZASOBY NATURALNE 19
2.8 PRZYRODA OŻYWIONA 19
2.9 OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 20
2.10 KRAJOBRAZ 22
2.11 ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH 23
3. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU 23
4. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY 24
5. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU 24
5.1 WPŁYW NA WODY POWIERZCHNIOWE 24
5.2 WPŁYW NA WODY PODZIEMNE 26
5.3 WPŁYW NA KLIMAT 26
5.4 POWIERZCHNIA ZIEMI 27
5.4.1 WPŁYW NA UKSZTAŁTOWANIE TERENU 27
5.4.2 WPŁYW NA GLEBY 27
5.5 WPŁYW NA ZASOBY NATURALNE 27
5.6 WPŁYW NA PRZYRODĘ OŻYWIONĄ 27
5.7 WPŁYW NA OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 28
5.8 WPŁYW NA KRAJOBRAZ 31
5.9 WPŁYW NA ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH 32
5.10 WPŁYW NA WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW 32
5.10.1 JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO 32
5.10.2 KLIMAT AKUSTYCZNY 32
5.10.3 POLA ELEKTROMAGNETYCZNE 33
5.10.4 GOSPODARKA ODPADAMI 34
5.10.5 ZAGROŻENIE POWODZIOWE 34
5.10.6 ZAGROŻENIE OSUWISKOWE 34
6. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO 34
7. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJE PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO 35

8. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DLA OBSZARU NATURA 2000 37

9. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA 37

10. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM 37

11. LITERATURA 40

Spis rysunków

Rys. 1 Położenie geograficzne analizowanego obszaru

Rys. 2 Wskazanie terenów z możliwością urbanizacji

Oświadczenie zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.).

Oświadczam, że ja, Tomasz Miłowski spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 1 i 2 ww. ustawy: w 2003 r. ukończyłem studia wyższe z dziedziny geologii oraz w 2011 r. studia podyplomowe z zakresu prawnych problemów górnictwa i ochrony środowiska. W latach 2005 – 2019 wykonałem lub brałem udział w wykonaniu kilkuset prognoz oddziaływania na środowisko, raportów oddziaływania na środowisko oraz innych opracowań dotyczących ochrony środowiska. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Geologic
Tomasz Miłowski
44-203 Rybnik, ul. Strzelecka 78
tel. 502 773 557 e-mail: geologic1@wp.pl
NIP 642-283-41-91, REGON 241759860

Tomasz Miłowski

1. WPROWADZENIE

1.1 CEL, ZAKRES PRACY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Ustroń w rejonie Góry Równica. Prognoza została wykonana na zlecenie Pracowni Urbanistycznej w Rybniku.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z przepisu art. 51 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.).

Podstawowym celem prognozy jest wykazanie, jak określone w planie kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy wpłyną na środowisko i czy, a jeśli tak to w jakim stopniu, spowodują powstanie oddziaływań o charakterze znaczącym. Ze względu na dużą złożoność zjawisk przyrodniczych, ograniczony zakres rozpoznania środowiska oraz ogólny charakter dokumentów planistycznych, ocena potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu ma formę prognozy. Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne oraz dobra kultury.

Niniejsza prognoza została sporządzona w oparciu o wymogi wynikające z przepisu art. 51 ust 2 ustawy. Zgodnie z tym artykułem sporządzana prognoza:

a) zawiera:
   - ustalenia i główne cele projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Ustroń oraz jego powiązania z innymi dokumentami,
   - informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
   - informacje na temat przewidywanych możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko,
   - propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
   - streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
b) określa, analizuje i ocenia:
   - istniejący stan środowiska,
   - potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
   - przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko przy realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
   - istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu,

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele zostały uwzględnione,

c) przedstawia:
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
- możliwości rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do obszaru Natura 2000.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Ustroń powiązany jest z następującymi dokumentami:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego z 2016 r. przyjęty uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 13 września 2016r., poz. 4619);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń przyjęte uchwałą nr XLII/449/2014 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 marca 2014 r.;
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący obszar parcel gruntowych nr 3991/44, 3991/45, 3991/46 i 3991/47, uchwalony uchwałą Nr XII/109/2003 Rady Miasta Ustroń z dnia 25 września 2003 r. – obowiązuje na fragmencie obszaru;
- Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta Ustroń, Biuro Rozwoju Regionu, Katowice, 2003 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Ustroń, Geologic Tomasz Miłowski, Rybnik, czerwiec 2012 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne dla mpzp terenu położonego w Ustroniu w rejonie Góry Równica, Geologic Tomasz Miłowski, Rybnik, wrzesień 2019 r.;

1.2 METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

W celu sporządzenia prognozy przeprowadzono następujące prace:

- zaznajomiono się z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym z wnioskami do planu;
- zaznajomiono się z danymi fizjograficznymi oraz innymi dostępnymi opracowaniami sozologicznymi obejmującymi obszar objęty prognozą;
- dokonano oceny projektu MPZP w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych, w tym przepisów gminnych;
- przeprowadzono wizję obszaru objętego prognozą w sierpniu 2019 r.;
- dokonano analizy czynników potencjalnie mogących przynieść negatywne skutki dla środowiska;

1.3 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Ustroń powinny zostać uwzględnione priorytety w zakresie ochrony środowiska wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz projektów dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Poszczególne dyrektywy, międzynarodowe akty prawne zostały wdrożone do polskiego prawodawstwa i tym samym znalazły swoje odzwierciedlenie w projektowanym dokumencie. Projekt analizowanego dokumentu uwzględnia wytyczne i cele ochrony środowiska przyjęte w wyżej wymienionych dyrektywach i konwencjach, poprzez zamieszczenie zapisów dotyczących różnych aspektów środowiska, zwłaszcza w zakresie jego ochrony. Uzyskano w ten sposób wysoką zgodność z dokumentami planistycznymi różnego szczebla, co pozwala wnioskować, że związane z nimi cele będą osiągane również przez ustalenia funkcjonalne wynikające z projektu planu. Zostało utrzymane założenie strategiczne dokumentów wszystkich poziomów, że celem generalnym rozwoju jest rozwój zrównoważony, przez który należy rozumieć zrównoważony udział wszystkich istotnych czynników ekologicznych, gospodarczych i społecznych.

1.4 USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni 64,31 ha wskazany w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń dla rozwoju funkcji sportowo-rekreacyjnej z zachowaniem i powiększeniem obszaru leśnego, zachowaniem polan gruntów rolnych i uzupełnieniem zabudowy zagrodowej. Planowane przeznaczenia terenów są zgodne ze studium zarówno w zakresie celów rozwoju miasta jak i kierunków oraz zasad zagospodarowania terenów.

Celem głównym rozwoju miasta jest - „Utrzymanie i wzrost znaczenia Ustronia, jako najważniejszej uzdrowiskowo-turystycznej miejscowości w Beskidach”, a jednym z celów strategicznych jest „Rozwój ośrodków sportowo-rekreacyjnych w oparciu o już istniejące kompleksy i zespoły, oraz zwiększenie powiązań w tym zakresie w układzie górskich i przygranicznych obszarów funkcjonalnych”.

Celem projektu planu jest ustalenie takich przeznaczeń terenów oraz takich zasad i sposobów ich zagospodarowania, aby z jednej strony ochronić wartości przyrodnicze i kulturowe Góry Równica, a z drugiej strony umożliwić umiarkowany rozwój zabudowy na jej zboczach. W tym względzie istotne jest ograniczenie możliwości budowy budynków o znacznej kubaturze i powierzchni zabudowy. Ważne są również w tym względzie odwołania projektu planu do tradycyjnych form architektury regionalnej, aby zachować dotychczasowy krajobraz górski o przeważającym użytkowaniu przyrodniczym z enklawami zabudowy.

W projekcie planu zastosowano zapisy odwołujące się do ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków, które

określają warunki budowy nowych obiektów od możliwości ich dostępu do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Wynika to z obecnej sytuacji braku miejskiej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej na obszarze objętym planem. Odwołano się również w projekcie planu do regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, który jako prawo miejscowe obowiązuje w Ustroniu na podstawie uchwały Nr XLVIII/516/2014 Rady Miasta Ustroń z dnia 28 sierpnia 2014 r. Zgodnie z zapisami tego regulaminu istnieje możliwość indywidualnej realizacji urządzeń wodno-kanalizacyjnych poza systemem zbiorowym, jeżeli z wieloletnich planów rozwoju i modernizacji nie wynika ich planowana budowa. Taka sytuacja występuje na obszarze objętym planem.

Zgodnie z pismem 056/TS2.SP/2019/TT-2 z dnia 31.05.2019 r. Wodociągi Ziemi Cieszyńskiej informują Burmistrza Miasta, że zgodnie z obowiązującym "Wieloletnim planem rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych na lata 2018 - 2021" brak jest inwestycji polegającej na budowie sieci wodociągowej na terenie góry Równica oraz, że na obszarze objętym planem nie występuje sieć ani urządzenia wodociągowe mogące zasilić teren w wodę. Stąd zgodnie z art. 18 powyższego regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w razie braku technicznych możliwości przyłączenia nieruchomości do sieci, możliwa jest ich budowa przez osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci.

Obszar objęty planem zgodnie ze studium znajduje się w przeważającej części w strefie "B" ochrony uzdrowiskowej, oraz częściowo w strefie "C" i na fragmencie w strefie "A" ochrony uzdrowiskowej.

Dlatego w rozwiązania projektu planu, poza ustalonym w studium przeważającym kierunkiem zagospodarowania, szczególną uwagę poświęcono takim zasadom zagospodarowania przestrzennego na obszarze objętym planem, aby poprzez rozwój zabudowy nie wpływać negatywnie na fizjografię uzdrowiska Ustroń, jego układ urbanistyczny i właściwość klimatu.

W projekcie umieszczono więc zapisy szczególne ograniczające lub wykluczające możliwości przekształceń, które zagrażałyby wartościom uzdrowiska. Zabroniono lokalizacji obiektów obsługi pojazdów samochodowych (w tym szczególnie stacji paliw) oraz ograniczono możliwości prowadzenia produkcji rolnej. W projekcie dopuszczono w zabudowie zagrodowej obiekty hodowli zwierząt na skalę nie większą niż 2 DJP (DJP - duże jednostki przeliczenia inwentarza), co umożliwia hodowlę o maksymalnej obsadzie zwierząt np. około 2 krów, 20 owiec, 4 kóz, 1 konia. Taka potencjalna obsada zwierząt w zabudowie zagrodowej, przy innych ograniczeniach ustalonych w projekcie planu nie wpłynie na pogorszenie wartości obszaru uzdrowiska.

Koncepcja projektu planu polega na:

- wskazaniu terenów z możliwością lokalizacji nowej zabudowy w pasie dostępnym od ulicy Równica, przy ochronie gruntów leśnych oraz ograniczeniach związanych z dostępnością komunikacyjną terenów i przeciwdziałaniem nadmiernej urbanizacji góry Równica i jej ekspansji turystycznej,

- wskazaniu terenów dla rozwoju funkcji sportowo-rekreacyjnej Równicy w podziale na tereny US1-US3 o różnym stopniu możliwości ich zabudowy. Łącznie w projekcie planu dla sportu i rekreacji imiennie przeznaczono powierzchnię około 6,2 ha. Na tej powierzchni przewidziano możliwość zabudowy budynkami na powierzchni około 1800,0 m2,

- wskazaniu terenów, które zgodnie ze studium włączono do obszarów leśnych. W związku z tym powierzchnia istniejących gruntów leśnych w granicach obszaru objętego planem (25,76 ha), może się zwiększyć o około 13,43 ha (tj. około 52 %) poprzez możliwość zalesienia gruntów nie będących aktualnie w użytkowaniu leśnym. Jest to istotne przekształcenie z punktu widzenia wzmocnienia środowiska przyrodniczego góry Równica, jak i poprawy jakości powietrza w skali lokalnej i ponadlokalnej,

- określenie możliwości i zasad rozbudowy istniejących już zespołów i pojedynczych budynków z uwzględnieniem ich dotychczasowych funkcji i możliwość przekształceń.

Planując rozwój zabudowy szczególną uwagę w projekcie planu poświęcono zagadnieniom kontynuacji wartości architektury regionalnej oraz usytuowaniu budynków w celu kształtowania ładu przestrzennego.

Projekt planu generalnie nakazuje stosowanie geometrii dachów spadzistych oraz realizacji zabudowy z uwzględnieniem cech tradycyjnej formy architektonicznej, budynków i przy zastosowaniu tradycyjnych materiałów budowlanych oraz tradycyjnych detali architektonicznych. W projekcie planu odniesiono się również do zasad sytuowania głównych kalenic symetrycznych dachów spadzistych poprzez ustalenie na rysunku planu linii głównych kalenic dla nowych budynków. Zastosowane powyżej pojęcia zdefiniowano na wstępie tekstu projektu planu, gdzie zamieszczono również pojęcia zdefiniowane w innych ustawach i przepisach odrębnych, a które zostały wymienione w tekście projektu planu. Ma to na celu doprecyzowanie znaczenia zastosowanych pojęć według stanu prawnego w czasie sporządzania i uchwalania projektu planu. Jest to również ważny element funkcji informacyjnej projektu planu dla społeczeństwa i wpływający na jednoznaczność jego przepisów.

W projekcie planu ustalono regulacje dotyczące powierzchni zabudowy oraz minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy poprzez precyzyjne wyliczenie i zapisanie ustaleń parametrów i wskaźników urbanistycznych. Celem tej metody zapisu projektu planu jest przeciwdziałanie powstawaniu dużych kubatur obiektów jak również małych budynków w typie kiosków, czy małych pawilonów.

W projekcie planu wprowadzono również w ramach przepisów dotyczących ładu przestrzennego ustalenia dotyczące wysokości budynków, które są istotne dla obszarów górskich, gdzie zabudowa lokalizowana jest na terenach o znacznych spadkach. Przepisy te przeciwdziałały będą wykorzystaniu nieprecyzyjnej legalnej definicji wysokości budynków do lokalizacji budynków o nadmiernej wysokości w widoku od dolnej strony zbocza stoku, gdzie nie występują wejścia do pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalono następujące przeznaczenia terenów:

- US1 – tereny sportu i rekreacji z obiektami budowlanymi;
- US2 – tereny sportu i rekreacji bez budynków;
- US3 – tereny sportu i rekreacji;
- U – tereny zabudowy usługowej
- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- RM – tereny zabudowy zagrodowej i agroturystycznej;
- ZP – tereny zieleni urządzonej;
- ZL – tereny lasów;
- R – tereny rolnicze;
- KDL – teren drogi publicznej klasy „lokalna”;
- KDD – teren drogi publicznej klasy „dojazdowa”;
- KDW – tereny dróg wewnętrznych;
- KDX – teren publicznego ciągu pieszo-jezdnego
- KDP – tereny parkingów;
- KP – tereny powierzchni i ciągów ruchu pieszego.

Nowe tereny US1 – tereny sportu i rekreacji z obiektami budowlanymi wskazano powyżej parkingu 3KDL (teren 5US1) oraz w centralnej części terenu, w rejonie gdzie zaczyna się przydrożny parking;

Nowy teren US2 – tereny sportu i rekreacji bez budynków wskazano powyżej terenu dawnego schroniska 3US2;

Nowe tereny US3 – tereny sportu i rekreacji wskazano głównie na zachód od górnej części głównej drogi prowadzącej na Równicę;

Nowe tereny U – tereny zabudowy usługowej wskazano na zachód od górnej części głównej drogi prowadzącej na Równicę, w rejonie pomiędzy dawnym schroniskiem, a Koliba pod Czarcim Kopytem, są to tereny 6U, 7U, 8U, 9U;

Tereny RM – tereny zabudowy zagrodowej i agroturystycznej wskazano w oparciu o istniejąca zabudowę, jedynie w niewielkim stopniu poszerzono niektóre obszary. Nie wskazywano również nowej zabudowy mieszkaniowej MN;

KP – tereny powierzchni i ciągów ruchu pieszego stanowią element już istniejący: to teren ścieżek (szlaku turystycznego) oraz miejsce widokowe przy górnej części głównej drogi prowadzącej na Równicę;

Projekt planu nie wskazuje żadnych nowych dróg, tak klasy publiczna, jak i dróg wewnętrznych.

Żaden z zaproponowanych do urbanizacji terenów nie wkracza na obszar Natura 2000, ani nie koliduje z wyznaczonymi na tym obszarze do ochrony siedliskami. Z Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska otrzymano w maju 2017 r. dane o siedliskach i gatunkach chronionych, które zostały odkryte w ramach prac nad planem ochrony obszaru Natura 2000. Po przeanalizowaniu tych danych stwierdzono, że główne powierzchnie siedlisk chronionych (głównie chodzi o buczyny) oraz gatunków chronionych w ramach obszaru Natura 2000 pozostają nienaruszone, znajdują się bowiem poza terenem objętym urbanizacją. Dane te nie zostały jednak przedstawione na planszach graficznych, gdyż RDOŚ Katowice wskazywał, że są to dane wrażliwe. Na analizowanym obszarze usługi sportu i rekreacji już działają i z tego punktu widzenia teren ten jest wskazany do dalszego pełnienia tego typu funkcji oraz do ich rozwoju. Narciarstwo zjazdowe zawsze stanowi dużą ingerencję w środowisku, dlatego też lepiej jest rozwijać ośrodki już istniejące, niż budować nowe na dziewiczych terenach. Pomimo, że następuje powstanie nowych tras zjazdowych oraz terenów dla ich obsługi to należy zauważyć, że tereny leśne pozostają bez zmian zagospodarowania. Możliwość realizacji usług sportu i turystyki nastąpi na terenach, gdzie znajdują się nieużytki w postaci zarastających od lat pastwisk. W projekcie planu uwzględniono występowanie obszarów Natura 2000, Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, obszarów osuwisk.

W związku z przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami nie przewiduje się zagrożenia dla przyrody ożywionej, wartościowych siedlisk przyrodniczych, walorów dla których utworzono Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, siedlisk, które chronione są w ramach obszaru Natura 2000 „Beskid Śląski", nie przewiduje się również zagrożenia dla drożności korytarza ekologicznego, którego szerokość nie ulegnie zmniejszeniu.

2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA

2.1 POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE

Opracowanie obejmuje obszar położony na stokach Góry Równica w mieście Ustroń, które administracyjnie przynależy do powiatu cieszyńskiego, położonego w województwie Śląskim. Powierzchnia całego miasta wynosi 5903 ha wg danych GUS. Na terenie miasta Ustroń formalnie wydziela się następujące osiedla[1]: Osiedle Polana, Osiedle Poniwiec, Osiedle Ustroń Górny, Osiedle Ustroń Dolny, Osiedle Zawodzie, Osiedle Hermanice, Osiedle Lipowiec i Osiedle Nierodzim, które jednak, ze względu na specyfikę miasta nie posiadają charakteru typowych dzielnic. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w jednostce ewidencyjnej Ustroń, w południowo-zachodniej części miasta. Powierzchnia obszaru to ok. 64 ha. Granice opracowania są nieregularne, obejmują generalnie zachodnią część szczytowej partii Równicy z wyłączeniem terenu w części centralnej, gdzie projekt mpzp opracowano w latach 2017 – 2018.

Według podziału na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego[2] analizowany obszar znajduje się w prowincji Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym

[1] Uchwała nr XXXVI/230/2004 Rady miasta Ustroń z dnia 25 listopada 2004 r. w sprawie uchwalenia statutu dla osiedli w Ustroniu;

[2] Kondracki J., Geografia Regionalna Polski, PWN, Warszawa 2001 r.;

51) w podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie (513) w makroregionie Beskidy Zachodnie (513.44-57) i w mezoregionie Beskid Śląski (513.45).

2.2 BUDOWA GEOLOGICZNA

Obszar miasta Ustroń należy do Karpat fliszowych oraz ich przedgórza. Na podłożu zbudowanym ze skał krystalicznych, występującym na głębokości ponad 1700 m zalegają utwory: dewońskie, karbońskie, jurajskie, kredowe, trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Szczegółowo charakterystykę budowy geologicznej miasta opisano w „Opracowaniu ekofizjograficznym miasta Ustroń" z 2012 r. Bezpośrednio na całym analizowanym terenie występują: piaskowce gruboławicowe i średnioławicowe oraz łupki warstw godulskich dolnych. Wiek tych warstw to górna kreda. Miejscami na analizowanym obszarze występują również iły, gliny, gliny z rumoszem skalnym oraz głazami i blokami, są to pakiety osuniętego fliszu, a więc innymi słowy: osuwiska.

2.3 WODY POWIERZCHNIOWE

Wody powierzchniowe płynące

Na obszarze objętym opracowaniem brak jest jakichkolwiek cieków, brak jest tu również jakichkolwiek zbiorników wód powierzchniowych.

Zagrożenie powodziowe

Na analizowanym obszarze, ani w jego pobliżu nie przepływają cieki, które mogłyby stwarzać jakichkolwiek zagrożenia powodziowe.

Ujęcia wód powierzchniowych

Na analizowanym obszarze nie występują ujęcia wód powierzchniowych.

Jednolite części wód powierzchniowych

Według podziału Polski na Jednolite Części Wód Powierzchniowych na analizowanym obszarze brak jest jakiegokolwiek cieku, który stanowiłby JCWP. Cały analizowany obszar znajduje się natomiast w zlewni JCWP nr PLRW20009211151 Wisła od Dobki do Bładnicy.

2.4 WODY PODZIEMNE

Regionalizacja Hydrogeologiczna

Według Mapy Hydrogeologicznej w skali 1:200000 ark. Cieszyn analizowany obszar wchodzi w skład Karpackiego Regionu Hydrogeologicznego XXIII, Podregion Zewnętrznokarpacki XXIII 1, w którym główny poziom użytkowy wód podziemnych znajduje się w utworach czwartorzędowych, trzeciorzędowych oraz kredowych.

Użytkowe poziomy wodonośne

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:50000[3] na analizowanym obszarze występuje kredowo-paleogeńskie piętro wodonośne, jest ono mocno zróżnicowane. Poziom najwyższy stanowią wapienie cieszyńskie, piaskowce godulskie, piaskowce grodziskie lub

[3] Chowaniec J., Witek K., Mapa Hydrogeologiczna w skali 1:50000 wraz z objaśnieniami, ark M-34-74-D Skoczów, PIG, Warszawa, 2000 r.;

piaskowce lgockie – do głębokości ok. 100 m. Kolejny poziom tworzą wapienie i łupki cieszyńskie na głębokości 200 – 500 m. Najniższy poziom wodonośny piętra kredowo – paleogeńskiego związany jest z piaskowcami i łupkami płaszczowiny podśląskiej. Występuje na głębokości 500 – 1200 m. Poniżej fliszowego wodonośca kredowo – paleogeńskiego w utworach miocenu autochtonicznego kolektor wód stanowią zlepieńce, piaskowce i piaski, występujące w przedziale głębokości 800 – 1000 m. Rozprzestrzenienie mioceńskiego piętra wodonośnego ogranicza się na terenie Ustronia do północnej części gminy, na terenie objętym opracowaniem nie występuje. Warstwy karbońskie, wśród których przeważają utwory ilasto – mułowcowe, są praktycznie bezwodne. Poniżej, na głębokości 1200 – 1700 m, znajduje się dewońskie piętro wodonośne, tworzone przez dolomity i wapienie.

Wody wypełniające pory i szczeliny skał tworzących górne poziomy piętra kredowo – paleogeńskiego są wodami wodorowęglanowymi o mineralizacji 0,3 – 0,7 g/dm^3. W południowej części Ustronia i w rejonie Jelenicy występują wody o typie hydrochemicznym HCO_3-Ca, w Zawodziu – wody typu HCO_3-SO_4-Ca, HCO_3-Na-Ca-Mg lub HCO_3-Ca-Na(mg), a w rejonie Małej Czantorii – wody typu HCO_3-Na i HCO_3-Ca-Na (Mg). Wody te również są użytkowane przez wytwórnię wód Ustronianka jak również przez indywidualnych odbiorców. Ogólnie dostępne są źródła „Karol" i „Żelaziste". Zasobność opisywanego poziomu wodonośnego jest stosunkowo duża, ale wydajność ujęć jest zdecydowanie mniejsza niż ujęć wód czwartorzędowych. Dolny poziom wodonośny piętra kredowo - paleogeńskiego wypełniają wody mineralne typu Cl-HCO3-Na-Br-J. Są one wykorzystywane w lecznictwie uzdrowiskowym. Udokumentowana wydajność pojedynczego odwiertu wynosi 0,48 m^3/h, co wystarcza na potrzeby uzdrowiska. Mineralizacja tych wód wynosi 1-2 g/dm^3.

Dla kredowego poziomu wodonośnego wyznaczono na Mapie Hydrogeologicznej Polski jednostkę hydrogeologiczną związaną z utworami fliszowymi 4aCrI. Potencjalna wydajność studni wierconej wynosi na terenie fliszu do 5 m^{3}h. Stopień zagrożenia wód jest określony jako niski, niemniej izolacja jest słaba, brak jest jednak ognisk zanieczyszczeń. Jakość wód jest dobra (Ib), ale może być nietrwała z uwagi na obecność ognisk zanieczyszczeń, wody nie wymagają uzdatnienia.

Tabela 1 Główne parametry jednostki hydrogeologicznej

Symbol jednostki hydrogeologicznej	Piętro wodonośne	Głębokość występowania	Miąższość [m]	Współczynnik filtracji [m/24h]	Przewodność warstwy wodonośnej [m^2/24h]	Moduł zasobów odnawialnych [m^3/24h/km2]	Moduł zasobów dyspozycyjnych [m^3/24h/km2]
4aCrI	Cr	10-40	15	1	15	259	65

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych

Według Mapy wstępnej waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych (Skrzypczak [red], 2003) oraz materiałów PSH na analizowanym terenie wyznaczono kredowy LZWP nr 348 Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski). Zbiornik ten został w ostatnim czasie udokumentowany, nie wyznaczono jednak dla niego jak dotychczas stref ochronnych. LZWP nr 348 obejmuje cały analizowany obszar.

Jednolite części wód podziemnych

Według podziału Polski na jednolite części wód podziemnych analizowany teren znajduje się w JCWPd nr 162.

Strefy ochronne ujęć wód powierzchniowych i podziemnych

Na terenie objętym opracowaniem nie występują ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych dla których wyznaczono by strefy ochronne.

2.5 KLIMAT

Według regionalizacji rolniczo-klimatycznej Gumińskiego obszar opracowania znajduje się na pograniczu dwóch dzielnic klimatycznych: podkarpackiej i karpackiej. Ścierają się tutaj cechy klimatu górskiego i pogórskiego. Ważnym elementem wpływającym na klimat Ustronia jest jego usytuowanie w najbardziej wysuniętej na zachód części Karpat, w sąsiedztwie Bramy Morawskiej i Kotliny Raciborsko-Oświęcimskiej. Klimat miasta nie jest jednorodny. Występuje tu piętrowość cech klimatycznych. Niższe partie położone poniżej 670 m n.p.m. należą do piętra klimatycznego umiarkowanie ciepłego (średnie temperatury od + 6 do +8°C), wyższe partie (ok. 15% powierzchni miasta) należą do piętra umiarkowanie chłodnego (średnie temperatury od +4 do +6°C)[4].

Warunki pogodowe są kształtowane głównie (przez 65% dni w roku) przez masy powietrza polarno-morskiego napływającego znad Atlantyku (najczęściej w listopadzie i czerwcu, najrzadziej w marcu i we wrześniu). Przez 20% dni w roku napływa powietrze polarno-kontynentalne (maksimum w styczniu, minimum w kwietniu i listopadzie). Powietrze arktyczne napływa w ciągu 6% dni w roku, głównie w kwietniu i we wrześniu, rzadko w lipcu. W 3% przypadków napływa powietrze zwrotnikowe, z maksimum w kwietniu.

Charakterystykę podstawowych cech klimatycznych Ustronia oparto na danych IMGiW w Katowicach z lat 1970 – 1999 reprezentatywnych dla miasta. Średnia roczna temperatura powietrza wyniosła 7,5^{o}C. Najcieplejsza była dekada lat 70 (7,7^{o}C), najchłodniejsza lat 90 (7,3^{o}C). Średnia temperatura lipca wyniosła 16,6^{o}C. Średnia temperatura stycznia (-1,6^{o}C) ulegała dużym wahaniom (w latach 80 -2,7^{o}C, a w latach 90 -0,6^{o}C). Średni roczny opad wynosił 1025 mm. Najwyższe opady notuje się w czerwcu i lipcu, odpowiednio 133 i 130 mm. W latach 80 w czerwcu spadło 151,7 mm. Najniższe opady notuje się w lutym – 52 mm. Średnia wysokość pokrywy śnieżnej wynosiła w lutym 14,2 cm, w styczniu 13,1 cm, w grudniu 9 cm, w marcu 8,4 cm i w listopadzie 3 cm. W latach 80 była dwukrotnie wyższa niż w pozostałych analizowanych dekadach.

Przytoczone powyżej dane meteorologiczne są charakterystyczne dla obszarów położonych mniej więcej na wysokości centrum miasta. Jednak wraz ze wzrostem wysokości następuje stopniowy spadek temperatur powietrza (przeciętnie o 0,65^{o}C na 100 m), wzrost opadów oraz grubość i czas zalegania pokrywy śnieżnej. Warto zatem przytoczyć dane opadowe zanotowane na Czantorii i Równicy. Średnie roczne opady z wielolecia 1961 – 1990 wyniosły 1253 mm na Czantorii i 1265 mm na Równicy. Cechą charakterystyczną Ustronia jest występowanie bardzo wysokich sum opadów występujących w krótkim czasie. Na

[4] Na podstawie: Opracowanie ekofizjograficzne, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla miasta Ustroń, Biuro Rozwoju Regionu, Katowice, 2003 r.

posterunku opadowym Równica Wieś (648 m n.p.m.) 21 sierpnia 1972 r. zanotowano opad dobowy na poziomie 204,5 mm. Na tym posterunku w lipcu 1997 r spadło w ciągu trzech kolejnych dni 302 mm. Miesięczna suma opadów wyniosła w tym miesiącu 648 mm i była najwyższa w zlewni Wisły. W całym 1997 r. zanotowano w tym miejscu opad na poziomie 1928 mm.

Rozkład kierunków i prędkości wiatrów przedstawiono na podstawie danych IMGiW w Warszawie określonych w oparciu o wyniki pomiarów w Cieszynie i Wiśle. Cechą charakterystyczną Ustronia jest częste występowanie cisz, bo aż przez 27% dni w roku. Wiatry najczęściej wieją z północnego zachodu (15%) oraz południa (13%), najrzadziej ze wschodu (3%) oraz północnego wschodu i południowego zachodu (po 7%). Przeciętnie przez kilkanaście dni w roku wieją porywiste wiatry halne niosące ciepłe i suche powietrze. Przeważają wiatry słabe do 2m/s. Silniejsze wiatry (powyżej 5 m/s) występują tylko przez 5,4% czasu w roku. Największe średnie prędkości wiatrów cechują wiatry południowe – 3,4 m/s (z uwagi na wiatry halne), najsłabsze są wiatry wiejące od wschodu (1,9 m/s).

Warunki topoklimatyczne na analizowanym terenie są mocno zróżnicowane. Podstawowymi czynnikami wpływającymi na zróżnicowanie cech klimatycznych w skali miasta są: wysokość n.p.m., położenie względem głównych form rzeźby wpływające m.in. na warunki przewietrzania, ekspozycja terenu wpływająca głównie na warunki nasłonecznienia, pokrycie roślinnością. Z uwagi na w/w czynniki można analizowany obszar podzielić można na kilka stref o specyficznych cechach klimatu lokalnego:

Dolina Wisły – cechą charakterystyczną tego obszaru są ogólne utrudnione warunki przewietrzania oraz tworzenie się zastoisk zimnego powietrza, spływającego z otaczających ten fragment doliny Wisły stoków górskich, takie warunki sprzyjają koncentracji zanieczyszczeń w powietrzu

Dolna część stoków górskich – temperatury powietrza przeciętnie nieznacznie niższe (1 – 2°C) niż w dolinie Wisły, warunki przewietrzania zmienne, ogólnie dobre, korzystne warunki bioklimatyczne

Doliny potoków górskich – warunki przewietrzania są utrudnione, ruch powietrza odbywa się wzdłuż osi dolin, po których następuje spływ chłodnego powietrza w kierunku doliny Wisły. W przypadku przecięcia dolin sztucznymi formami terenu tworzą się lokalne zastoiska chłodnego powietrza

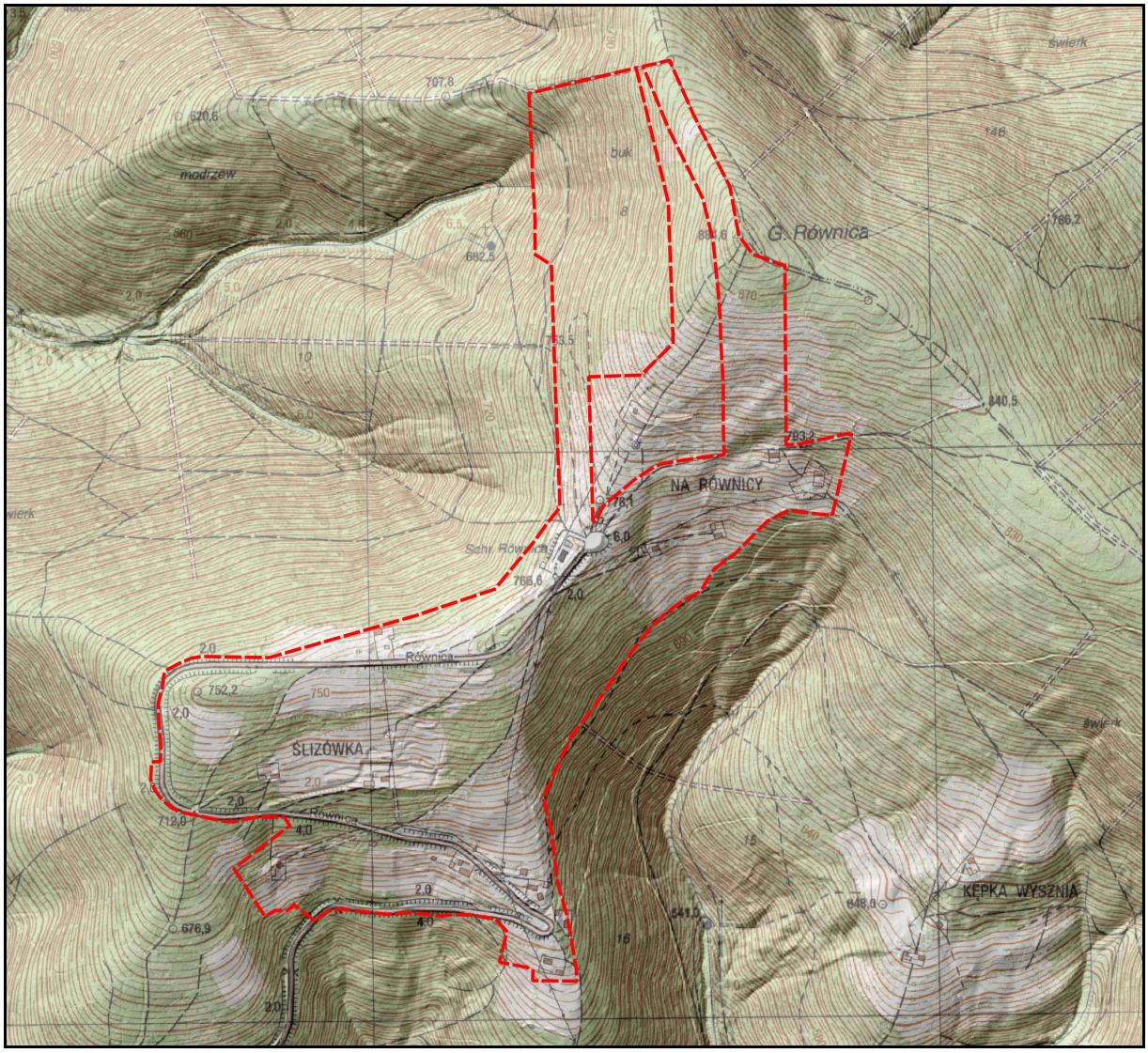
Górna część stoków górskich – klimat zdecydowanie bardziej surowy, temperatury powietrza, w stosunku do doliny Wisły, niższe o 2 – 4°C, wyższe o ok. 20 – 30% opady, długie zaleganie pokrywy śnieżnej, krótki okres wegetacyjny (krótszy o ok. 2 m-ce w stosunku do Nierodzimia), w ramach tej strefy występują duże różnice w nasłonecznieniu terenu. Na stokach o dużym nachyleniu i ekspozycjach północnych warunki solarne, a w związku z tym także termiczne są najgorsze. Przekłada się to na długi okres zalegania pokrywy śnieżnej i bardzo krótki okres wegetacyjny.

2.6 POWIERZCHNIA ZIEMI

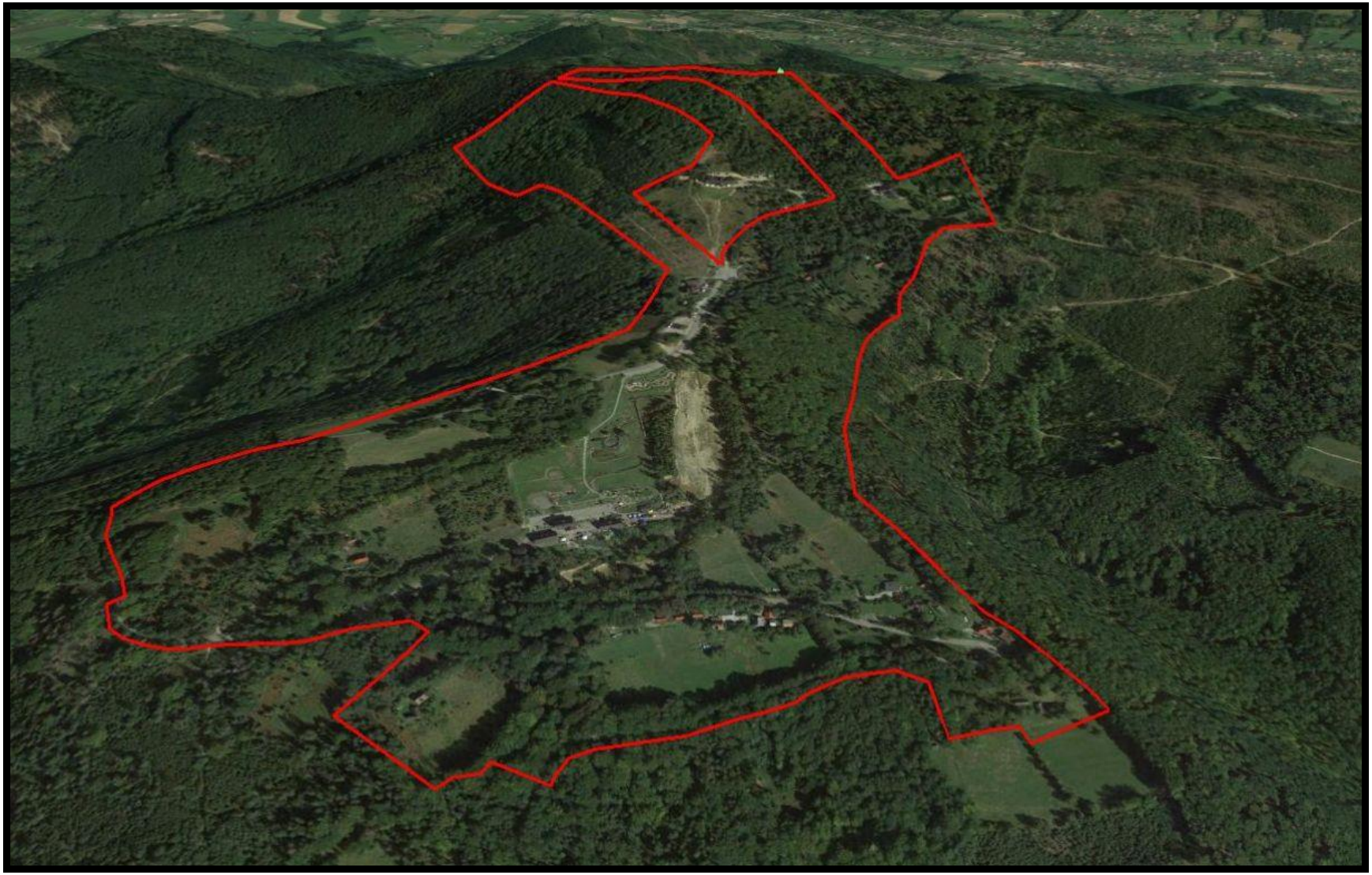
2.6.1 UKSZTAŁTOWANIE TERENU, ZAGROŻENIE OSUWISKOWE

Ukształtowanie terenu

Obszar objęty opracowaniem obejmuje fragment zachodniego stoku Równicy, która zbudowana jest podobnie jak pozostała część Beskidów z tzw. fliszu karpackiego, czyli naprzemianległych warstw piaskowców i łupków. Na analizowanym terenie te piaskowce i łupki zaliczone zostały do warstw tzw. piaskowców godulskich. Budowa geologiczna podłoża ma tu kluczowe znaczenie dla kształtowania się morfologii terenu. Równica stanowi szczyt w odgałęzieniu Pasma Wiślańskiego w Beskidzie Śląskim położony pomiędzy dolinami Wisły i Brennicy. Szczyt Równicy położony jest na wysokości ok. 884,5 m n.p.m., jest to również najwyżej położony punkt analizowanego obszaru. Najniżej położonym punktem jest rejon południowej części opracowania, gdzie rzędne wynoszą ok. 650 m n.p.m. Zbocza nachylone są tu dość stromo, na przestrzeni ok. 1500 metrów powierzchnia terenu wznosi się o ok. 330 metrów. Rzeźbę terenu wraz z reliefem przedstawiono na rysunkach 1 i 2. Najbardziej płaskie tereny (wypłaszczenie bocznego grzbietu Równicy) zostały wykorzystane pod zabudowę wraz z infrastrukturą, parkingi, a w dawniejszych czasach pod łąki i pastwiska.

Rysunek 1 Ukształtowanie terenu

Rysunek 2 Analizowany obszar, ekspozycja zachodnia (źródło Google Earth)

Zjawiska osuwiskowe

Informacje o zagrożeniu ruchami masowymi ziemi na terenie miasta Ustroń pojawiały się już w latach 70 (Katalog osuwisk z 1975 r.). Przez długi czas nie było jednak dostępnych szczegółowych, wymaganych przepisami prawa materiałów dotyczących zagrożenia osuwiskowego, które można by wykorzystać przy planowaniu przestrzennym. W ramach prac nad SOPO – Systemem Ochrony Przeciwosuwiskowej Państwowy Instytut Geologiczny wykonał „Mapę osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi dla miasta Ustroń w skali 1:10000". W dokumentacji przyjęto następujące nazewnictwo:

Tereny zagrożone ruchami masowymi są obszarami (wyznaczone poza osuwiskami), w których obecne są czynniki wskazujące na występowanie ruchów masowych w przeszłości, a zatem są obszarami gdzie można spodziewać się ponownego rozwoju ruchów masowych w przyszłości;

Osuwiska – to tereny na których obserwuje się ruchy masowe ziemi. Osuwiska dzielą się na:

osuwiska aktywne ciągle są w ciągłym ruchu lub objawy ich aktywności występowały w trakcie prowadzenia rejestracji, albo w ciągu co najmniej ostatnich 5 lat.

osuwiska aktywne okresowo - objawy aktywności występowały w nieregularnych odstępach czasu, w ciągu ostatnich 50 lat.

Osuwiska nieaktywne są ustabilizowane, w ich obrębie nie obserwowano i nie udokumentowano objawów aktywności w ciągu co najmniej ostatnich 50 lat.

Na terenie gminy oznaczono 77 osuwisk nieaktywnych, 29 osuwisk aktywnych okresowo oraz 5 aktywnych ciągle. Łączna powierzchnia wszystkich osuwisk to ok. 847 ha, z czego osuwiska aktywne zajmują ok. 6,5 ha, aktywne okresowo 77,97 ha, a nieaktywne ok. 762 ha.

Na obszarze objętym opracowaniem zinwentaryzowano cztery osuwiska zlokalizowane na zboczach we wschodniej i południowej części obszaru objętego opracowaniem. Osuwiska te zostały uznane za obecnie nieaktywne.

Jak wynika z dotychczasowych obserwacji większość osuwisk na analizowanych terenach powstaje w wyniku dynamicznych czynników naturalnych (infiltracji wód opadowych i roztopowych oraz podcięcia erozyjnego), które wykorzystywały naturalne predyspozycje danych obszarów do uruchomienia mas skalnych (tzw. czynniki statyczne): podatność podłoża na osuwanie – obecność utworów luźnych i warstw o różnej litologii i przepuszczalności. Szczególne zagrożenie stwarza infiltracja wód roztopowych i opadowych oraz podcięcie erozyjne stoków, na których występują miąższe pokrywy piasków, żwirów, iłów, glin i lessów. Większe ruchy masowe na tym obszarze mogą wystąpić także w wyniku podcięcia stoków podczas wezbrań i powodzi. Część z osuwisk stanowią stare, pochodzące jeszcze z plejstocenu poruszone warstwy koluwiów. Często zbocze może wydawać się ustabiliowane (np. porośnięte drzewami) i nic nie wskazuje na występowanie jakichkolwiek ruchów masowych ziemi. Nie mniej splot niekorzystnych oddziaływań może

prowadzić do ponownego naruszenia nieskonsolidowanych warstw. Przeciwdziałanie ruchom masowym powinno polegać na sprawnej melioracji obszaru, która spowoduje szybkie odprowadzenie nadmiaru wód roztopowych i opadowych. Nie powinno się wycinać drzew i krzewów porastających zbocza terenów objętych osuwiskami, gdyż roślinność zdecydowanie hamuje i ogranicza rozwój ruchów masowych. W przypadku powstania np. nowego zsuwu należy miejsce to obsiać trawą lub obsadzić drzewami. Ponadto tereny objęte osuwiskami powinny być wyłączone spod budownictwa, a w przypadku ich zabudowy wszelkie planowane inwestycje inżynierskie i budowlane powinny zostać poprzedzone badaniami geologiczno – inżynierskimi. Dokładne rozpoznanie warunków geologicznych i szczegółowe badania geologiczno – inżynierskie gruntu mogą jednoznacznie stwierdzić przydatność tych terenów do zabudowy i określić możliwości ich zabudowy. Pozwolą one także na wskazanie sposobu zabezpieczenia istniejących budynków, budowli i infrastruktury drogowej i komunalnej znajdujących się na terenach zagrożonych. Rozwiązania takie często jednak wykraczają poza teren jednej działki budowlanej i obejmują np. obszar całego narażonego zbocza.

2.6.2 GLEBY I ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

Rolnicza przestrzeń produkcyjna na analizowanym obszarze jest rozwinięta w bardzo ograniczonym stopniu, gdyż postępuje tu stopniowy zanik rolnictwa i gospodarki pasterskiej, która niegdyś stanowiła podstawę rolnictwa na obszarze Beskidów. Obecnie występują tu wyłącznie nieużytkowane, częściowo zarastające podrostem drzew i krzewów pastwiska i grunty rolne klasy V i VI. Gleby są tu również zdegradowane na skutek wydeptywania przez turystów różnych ścieżek dojścia na szczyt Równicy. Na pozostałych terenach wolnych od zabudowy wydzielono las.

2.7 ZASOBY NATURALNE

Na obszarze objętym planem, w jego części południowej występuje złoże wód leczniczych Ustroń (ID Midas 7940). Dla potrzeb eksploatacji tego złoża utworzono obszar i teren górniczy Ustroń I, ich granice pokrywają się z granicami złoża.

2.8 PRZYRODA OŻYWIONA

Analizowany obszar obejmuje szczytową, zachodnią część Góry Równica, gdzie znajduje się mozaika terenów leśnych, dawnych polan, ale także i terenów zabudowanych, parkingów i terenów sportu i rekreacji. Ze względu na dogodny dojazd asfaltową szosą teren ten jest chętnie odwiedzany przez licznych turystów. Znajduje się tu kilka restauracji, hoteli i gościńców. Dawniej znajdował się tu również budynek schroniska PTTK, które obecnie stało się zwykłą restauracją z noclegami.

Pierwotna roślinność analizowanych terenów reprezentowana była przez[5] żyzną buczynę karpacką (*Dentario glandulosae-Fagetum*) – 33. Obecnie fragmenty tej buczyny zachowały się w szczytowych partiach Równicy, w tym również i na analizowanym terenie, a także na fragmentach, które znajdują się w części wschodniej, południowej i zachodniej (dwa

[5] Matuszkiewicz W. [red], Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Warszawa, 1995 r.

ostatnie są to tereny leśne widoczne z głównej drogi dojazdowej) przy czym ma ona w wielu miejscach charakter odkształcony na skutek prowadzonej tu gospodarki leśnej. Mimo to buczyna ta cechuje się podwyższoną wartością przyrodniczą. Niestety na części terenów leśnych występują z kolei lasy gospodarcze porośnięte świerczyną o niskiej wartości przyrodniczej. Pomiędzy terenami leśnymi znajdują się zabudowania restauracji, hoteli i gościńców, a także parkingów i terenów sportu i rekreacji (np. place zabaw, miejsca do strzelania z łuku, miejsca do robienia ognisk itp.). Kolejną formą zagospodarowania są łąki i pastwiska, część z nich niestety nie jest użytkowana i zarasta roślinnością ruderalną lub podrostem drzew i krzewów. Część pokrywy roślinnej terenu opracowania zdegradowana jest poprzez wydeptywanie przez turystów, zwłaszcza w rejonie parkingu w części centralnej (rejon dawnego schroniska) przechodzi bowiem tędy szlak na Równicę.

Środowisko przyrodnicze analizowanego obszaru ma zróżnicowaną wartość: od bardzo wysokiej wartości naturalnych bukowych lasów i nie zarastających pastwisk po tereny zurbanizowane i małowartościowe, zdewastowane gospodarką leśną monokultury świerkowe.

2.9 OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004

Miasto Ustroń, w tym analizowany obszar, ze względu na swoje górskie położenie posiada duży potencjał przyrodniczy. Zaowocowało to ustanowieniem Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz obszaru Natura 2000. Poniżej opisano ustanowione na analizowanym obszarze formy ochrony przyrody: Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego oraz obszar Natura 2000 Beskid Śląski. Niemal cały analizowany teren znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego (za wyjątkiem jedynie niewielkich skrawków w części zachodniej), zaś obszar Natura 2000 obejmuje tylko część północą, w obrębie obszarów leśnych. Na analizowanym obszarze nie były wskazywane potencjalne tereny do objęcia ochroną. Poniżej opisano bardziej szczegółowo poszczególne formy ochrony przyrody.

Park krajobrazowy Beskidu Śląskiego

Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego położony jest na obszarze 14 gmin: Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Goleszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy-Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła. Jego całkowita powierzchnia wynosi 38 620 ha. Powołany został na mocy Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. w celu ochrony obszaru o wysokich wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych. Park Krajobrazowy obejmuje w granicach Ustronia tereny masywu Czantorii oraz masywu Równica – Lipowski Groń, natomiast otulina parku obejmuje pozostałą część terenu miasta. Ma to niebagatelne znaczenia, ponieważ zarówno dla terenu parku i jak i jego otuliny w przywołanym wyżej rozporządzeniu ustalono te same zasady ochrony. W związku z tym na dzień dzisiejszy, gdy brak jest planu ochrony parku podział na teren parku i otuliny nie ma większego znaczenia dla gospodarki przestrzennej. Należy również zaznaczyć, że przywołane wyżej rozporządzenie właściwie nie ustala jakichś szczególnych zasad obowiązujących na terenie parku i jego otuliny i ma się nijak do zakazów, które wprowadza się na podstawie art. 17 ustawy o ochronie przyrody. Brak jest również szczegółowego oznaczenia granic parku (jedynie pobieżny opis) co może budzić poważne

problemy interpretacyjne. Szczegółowy przebieg granic Parku i Otuliny, cele ochrony oraz sposoby zagospodarowania i wykorzystania Parku określi plan jego ochrony. W chwili obecnej Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego nie posiada zatwierdzonego planu ochrony.

Obszar Natura 2000 Beskid Śląski

Obszar Natura 2000 Beskid Śląski o kodzie PLH 240005 został zatwierdzony przez Komisję Europejską decyzją z dnia 25 stycznia 2008, w związku czym można wobec niego stosować pełną procedurę wynikającą z art. 5 Dyrektywy Siedliskowej. Podobnie jak w przypadku parku krajobrazowego ochroną zostały objęte pasma Czantorii i Równicy. Również i podobnie jak w przypadku parku krajobrazowego do tej pory nie został wykonany plan zadań ochronnych tego obszaru Natura 2000, nie wykonano również rzetelnej inwentaryzacji siedlisk, stąd też tak naprawdę nie wiadomo gdzie znajdują się siedliska i gatunki będące przedmiotem ochrony. Obecnie trwa opracowywanie tego planu ochrony, jak jednak dowiedziano się w RDOŚ Katowice prace te są na etapie początkowym.

Obszar Natura 2000 położony jest w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie: Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. Najbardziej znaną i najgłębszą jaskinią Beskidu Śląskiego jest jaskinia Malinowska (Ondraszka) o dł. 230,5 m i głębokości 22,7 m. Z północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1100 m, wypływają źródła Czarnej Wisełki. Lasy, to głównie sztuczne monokultury świerkowe. Naturalny las jodłowo-bukowo-świerkowy w wieku ok. 200 lat zachował się tylko na północno-zachodnich stokach Baraniej Góry. Tereny położone na Pogórzu Śląskim i w Kotlinie Żywieckiej są miejscem występowania bardzo rzadkich w regionie muraw kserotermicznych.

Obszar niemal w całości położony na terenie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego (38 620 ha; 1998) z 8 rezerwatami przyrody: Barania Góra (383,04 ha; 1953), Czantoria (97,71 ha; 1996), Kuźnie (7,22 ha; 1995), Stok Szyndzielni (57,92 ha; 1953), Wisła (17,61 ha; 1953), Zadni Gaj (5,77 ha; 1959), Dolina Łańskiego Potoku (46,89 ha; 1998), Jaworzyna (40,03 ha; 2003) oraz 2 zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi: Cygański Las (925,53 ha), Park Ekologiczny Dolina Wapienicy (1519,02 ha; 2001).

Na obszarze Natura 2000 Beskid Śląski występują następujące siedliska wymienione w załączniku I do Dyrektywy Siedliskowej: 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*) 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion*), 9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część - zbiorowiska górskie), 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis-Acerion pseudoplatani*), 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie), 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe), 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis,*

Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne), 9140 Górskie jaworzyny ziołoroślowe (*Aceri-Fagetum*), 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków, 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków, 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, 8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandelii*, 8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania.

Spośród zwierząt i roślin wymienionych w załączniku II występują:

Ssaki: niedźwiedź brunatny *Ursus arctos*, nocek duży *Myotis myotis*, podkowiec mały *Rhinolophus hipposideros*, ryś *Lynx lynx*, wilk *Canis lupus*, wydra *Lutra lutra*

Ptaki: Zimorodek *Alcedo atthis*, Jarząbek *Bonasa bonasia*, Puchacz *Bubo bubo*, Bocian Czarny *Ciconia nigra*, Dzięcioł białogrzbiety *Dendrocopos leucotos*, Dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, Muchołówka Białoszyja *Ficedula albicollis,* Muchołówka mała *Ficedula parva*, Sówecz*ka Glaucidium passerinum*, Gąsiorek *Lanius collurio*, Dzięcioł trójpalczasty *Picoides tridactylus*, Dzięcioł zielonosiwy *Picus canus* Sowa uralska *Strix uralensis*, Cietrzew *Tetrao tetrix tetrix*, Głuszec *Tetrao urogallus*.

Płazy: kumak górski *Bombina variegata*, kumak nizinny *Bombina bombina*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, traszka karpacka *Triturus montandoni*

Ryby: brzanka *Barbus peloponnesius*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*

Bezkręgowce: biegacz urozmaicony *Carabus variolosus*, czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*, kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*, pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

Rośliny: Obuwik pospolity *Cypripedium calceolus.*

2.10 KRAJOBRAZ

Obszar Ustronia cechuje się dużą różnorodnością krajobrazu, będącą przede wszystkim pochodną zróżnicowania budowy geologicznej i ukształtowania terenu. Rozcięcie masywu Beskidu Śląskiego doliną Wisły, przekraczające 500 m głębokości, znaczne nachylenia terenu w partii zbudowanej z odpornych piaskowców gruboławicowych, większe rozczłonkowanie dolinami partii górotworu mniej odpornych na denudację oraz obecność szeregu izolowanych szczytów wschodniej części Wzgórz Goleszowskich to główne cechy wpływające na różnorodność krajobrazu Ustronia. Cechami pochodnymi są zróżnicowanie wykształcenia szaty roślinnej oraz intensywności zainwestowania terenu. Sposób użytkowania terenu w wielu miejscach zachowuje pionową strefowość typową dla obszarów górskich. Góra Równica prezentuje bardzo wysokie walory krajobrazowe, stanowi ona bowiem bardzo ważny punkt obserwacyjny, jednocześnie zaś obserwowana z daleka (np. z terenu Pogórza) lub też z terenu innych szczytów Beskidu Śląskiego (np. z Soszowa, Stożka, Czantorii) jest istotnym, rozpoznawalnym i malowniczym elementem krajobrazu.

Szczytowa część Równicy porośnięta jest lasem bukowym, brak jest więc tu otwarć krajobrazowych, nie mniej sam las, zbliżony do naturalnego prezentuje bardzo duże walory krajobrazowe. Po stronie wschodniej szczytu Równicy w ostatnich latach przeprowadzono zrąb zupełny, stąd też odsłania się tu widok na dolinę Brennicy i pasmo Błatniej. Od strony zachodniej ekspozycje widokowe rozpoczynają się poniżej linii lasu. Schodzącym szlakiem z Równicy odsłania się przepiękny widok na Pasmo Czantorii, dolinę Wisły z centrum Ustronia, teren Pogórza, a także szeroka ekspozycja widokowa południowej części Śląska. Sam analizowany teren cechuje się zróżnicowanymi walorami krajobrazowymi. Jest to miejsce szeroko odwiedzane przez turystów ze względu na łatwy dojazd samochodem. Znajduje się tu zabudowa turystyczna, w tym dawne schronisko PTTK, kilka mniejszych budynków o charakterze usługowo-turystycznym (sklepy z pamiątkami), kilka restauracji, hoteli i gościńców oraz usytuowana najwyżej restauracja Dwór Skibówki (poza obszarem opracowania). Znajdują się tu również parkingi oraz miejsca dla czasowych usług rozrywki jak, place zabaw, miejsca do grillowania, strzelnica łucznicza czy możliwość przejażdżki kucykiem. Trudno jednoznacznie ocenić walory krajobrazowe tego miejsca. Z jednej strony miejsca tego typu są potrzebne dla mniej wytrawnych turystów, osób starszych czy np. rodzin z małymi dziećmi. Łatwy dojazd umożliwia odbycie niezbyt męczącej wycieczki na szczyt Równicy, a następnie skorzystanie z oferty rozrywkowo-gastronomicznej. Miejsca tego typu znajdują się w wielu górach i w pewien sposób kanalizują ruch turystyczny, a jednocześnie umożliwiają pierwszy kontakt z górami dla turystów początkujących czy nie mających możliwości prowadzenia dalszych eksploracji. Z drugiej strony może razić tu nagromadzenie elementów „cepeliowych", parkingi samochodowe, bary z tzw. parasolkami itp. Najwyżej położony obiekt, czyli restauracja Dwór Skibówki raczej wpisuje się w istniejący tu krajobraz, choć i to dla wielu osób może być dyskusyjne i zdania mogą być podzielone. Architektura restauracji nawiązuje do architektury regionalnej, budynek jest ciekawie usytuowany i wpisuje się w górski krajobraz, a całość jest schludna i uporządkowana. Z drugiej strony część osób może uważać, że zbocze Równicy prezentowało by się lepiej bez tego obiektu, w sposób naturalny. Podobnie i prezentują się pozostałe obiekty na analizowanym obszarze. Trudno te kwestie jednoznacznie rozstrzygnąć, nie są one bowiem jednoznaczne i zależą od preferencji poszczególnych odbiorców krajobrazu. Generalnie cały teren prezentuje zróżnicowane walory krajobrazowe, niewątpliwie jednak jego uporządkowanie mogłoby zniwelować negatywne postrzeganie niektórych elementów.

2.11 ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH

Na analizowanym obszarze brak jest obiektów wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Śląskiego, ani wpisanych do Gminnej Ewidencji Zabytków, nie występują tu również stanowiska archeologiczne. Ustalono natomiast ochronę wartości kulturowych dawnego schroniska PTTK.

3. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Na części analizowanego obszaru obowiązuje mpzp z 2003 r., który wskazuje podobne zagospodarowanie jak obecny projekt mpzp, zgodne również w dużej mierze ze

stanem istniejącym. Na pozostałym obszarze nie obowiązuje żaden plan miejscowy. W takich okolicznościach proces zabudowywania terenów przebiega na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Największym zagrożeniem wynikającym z tego stanu prawnego jest brak wymaganej zgodności ww. decyzji z ustaleniami Studium, wobec czego istnieje realna obawa, że proces zabudowywania terenów odbywał się będzie w sposób niekontrolowany, chaotyczny i przedkładający interes jednostki ponad przemyślane i kompleksowe rozwiązania planistyczne, gwarantowane przez miejscowy plan. W przypadku braku realizacji ustaleń planu teren ten mógłby zostać zagospodarowany niemal w całości (z wyjątkiem terenów leśnych), jednak w sposób trudny do przewidzenia.

4. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Z najważniejszych problemów ochrony środowiska na analizowanym obszarze dotyczących obszarów podlegających ochronie wymienić należy:

- Brak obowiązującego planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego;
- Brak planu ochrony obszaru Natura 2000 Beskid Śląski;
- Brak dokładnej inwentaryzacji przyrodniczej terenu miasta;

Ze względu na brak planów ochrony zarówno obszaru Natura 2000, jak i Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego nie jest możliwe dokładne stwierdzenie co jest przedmiotem ochrony tych obszarów oraz jakie zasady zagospodarowania na nich obowiązują. W przypadku Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego nie są nawet dokładnie ustanowione jego granice. Zostały one tylko ogólnie opisane w załączniku do rozporządzenia z 1998 r., co powoduje duże rozbieżności interpretacyjne. Obecnie opracowywany jest plan zadań ochronnych obszaru Natura 2000, co daje duże nadzieje na dokładne określenie najcenniejszych siedlisk w najbliższej przyszłości. Z istniejących problemów ochrony środowiska należy również wymienić niską jakość lasów, co jest zjawiskiem typowym dla całych Beskidów. Oczywiście na części terenów rosną tu zgodne z siedliskiem buczyny, jednak znajdują się tu również połacie całkowicie nienaturalnych świerczyn czy zarośli brzozowych. Obecnie na terenie Beskidów trwa przebudowa drzewostanów, gdyż doświadczenia ostatnich lat wykazały całkowite niedostosowanie świerczyn do warunków siedliskowych. Istotnym problemem ochrony środowiska jest tu również duży ruch turystyczny związany z możliwością dojazdu na ten teren samochodami. Jednocześnie skupienie się w jednym miejscu turystów odciąża inne tereny górskie.

5. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU

5.1 WPŁYW NA WODY POWIERZCHNIOWE

Projekt planu nie wprowadza nowych terenów i sposobów zagospodarowania, które w sposób znaczący mogłyby pogorszyć jakość wód powierzchniowych. Na analizowanym terenie oraz w najbliższym otoczeniu brak jest wód płynących, ani stojących, nie nastąpi więc degradacja tego komponentu środowiska.

Projekt planu wprowadza możliwość budowy ośrodka narciarskiego. Budowa stoku narciarskiego może wpłynąć na pogorszenie jakości wód powierzchniowych poprzez zmniejszenie możliwości magazynowania wody w glebie (retencja glebowa) oraz zwiększenie ilości wody odpływającej po opadach bezpośrednio do rzek (spływ powierzchniowy). Powoduje to zmniejszenie zasobów wód podziemnych oraz nasilenie zjawisk powodziowych na niżej położonych obszarach. Budowa stoku może również powodować obniżenie jakości wody poprzez jej zamulanie i zubożenie zasobów wodnych. Zwiększa się także ryzyko skażenia wód powierzchniowych i podziemnych paliwem i smarami wyciekającymi np. z ratraków oraz układów smarowania wyciągów i kolejek, a także środków używanych do produkcji sztucznego śniegu. Dokładne ustalenie wpływu ośrodka narciarskiego na wody powierzchniowe i podziemne oraz sposoby wprowadzenia zabezpieczeń powinny zostać przeanalizowane w raporcie oddziaływania na środowisko sporządzonym w ramach uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71) trasy narciarskie, bobslejowe, wyciągi narciarskie oraz urządzenia towarzyszące zostały zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na etapie uzyskiwania decyzji znane są parametry, które pozwolą oszacować dokładne zagrożenie tj. spodziewany czas pracy ośrodka, ilość obsługiwanych osób, rodzaj użytych zabezpieczeń. Na etapie projektu mpzp brak jest tego typu danych.

Niewątpliwie powstanie nowej zabudowy usługowej wpłynie na zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, choć należy zauważyć, że część terenów jest tu już zabudowana, a sam obszar objęty planem jest niewielki. W celu przeciwdziałania zanieczyszczeniom projekt planu ustala zasady zaopatrzenia w wodę oraz zasady gospodarki wodno-ściekowej zgodne z przepisami odrębnymi.

W celu przeciwdziałania zanieczyszczeniom projekt planu wprowadza następujące ustalenia w zakresie gospodarki wodno-ściekowej:

<u>W zakresie zaopatrzenia w wodę:</u>

- z zastrzeżeniem pkt 4 w zakresie zaopatrzenia w wodę pokrycie zapotrzebowania na wodę do celów pitnych i bytowych z sieci wodociągowej, zgodnie z regulaminem dostarczania wody i odprowadzania ścieków na podstawie przepisów odrębnych;

<u>W zakresie odprowadzania ścieków:</u>

- ścieki bytowe z obszaru objętego planem należy odprowadzać zgodnie z regulaminem dostarczania wody i odprowadzania ścieków na podstawie przepisów odrębnych,
- dopuszcza się gromadzenie ścieków w szczelnych zbiornikach zlokalizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, okresowo opróżnianych, oraz z wyłączeniem terenów, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 3 - pkt 5 odprowadzanie ścieków do przydomowych oczyszczalni;

<u>w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:</u>

- wody z zanieczyszczonych terenów utwardzonych do szczelnego, otwartego lub zamkniętego systemu kanalizacji deszczowej lub do kanalizacji ogólnospławnej zgodnie z przepisami odrębnymi,
- z pozostałych terenów do rowów i cieków,
- z wyłączeniem terenów, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 3 - pkt 5 dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie własnym inwestora zgodnie z przepisami odrębnymi;
- realizacja nowych budynków wymaga spełnienia przez odbiorcę usług wodociągowo-kanalizacyjnych warunków wynikających z regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, przy czym możliwa jest realizacja urządzenia wodociągowego (w tym urządzenia służącego magazynowaniu wody) nie objętego zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i realizacja urządzenia kanalizacyjnego nie objętego zbiorowym odprowadzaniem ścieków pod warunkiem, że urządzenia te będą spełniać parametry odpowiednie do funkcji i wielkości obiektu, oraz nie mogą tworzyć zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i wartości uzdrowiska.

W związku z funkcją terenów oraz wprowadzonym nakazem odprowadzania ścieków zgodnych z przepisami nie przewiduje się zagrożenia wód powierzchniowych.

5.2 WPŁYW NA WODY PODZIEMNE

Na analizowanym terenie występują użytkowe poziomy wodonośne, w ramach których wyznaczono LZWP nr 348, co uwzględniono w projekcie planu. Powstanie nowej zabudowy oraz budowa ośrodka narciarskiego z niedostatecznie rozwiązanym systemem odprowadzania ścieków może wpłynąć na stan wód podziemnych. Dla ochrony wód podziemnych ważne będą więc tak samo ustalenia przedstawione dla ochrony wód powierzchniowych w zakresie gospodarki ściekowej (przedstawiono je w rozdziale 5.1). Dla ochrony wód podziemnych kluczowe znaczenie mają działania, które wykraczają poza ramy planowania przestrzennego, takie jak egzekwowanie przez gminę wywozu nieczystości.

5.3 WPŁYW NA KLIMAT

W szerszej skali realizacja ustaleń planu nie będzie miała wpływu na klimat. Natomiast na pewno zmianie ulegnie mikroklimat terenów na których będzie powstawała nowa zabudowa. Zabudowanie terenów wpłynie na zwiększenie szorstkości powierzchni ziemi, a co za tym idzie na zmniejszenie warunków przewietrzania. Nie przewiduje się nowych zwartych terenów zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej, w związku z czym nie przewiduje się też powstania problemu niskiej emisji.

Budowa stoku narciarskiego może wpłynąć na zmianę lokalnego mikroklimatu. Długo zalegający na trasach śnieg powoduje skrócenie okresu wegetacyjnego, co także pomniejsza kondycję zdrowotną roślin. Ze względu jednak na niewielką strefę oddziaływania oraz charakter roślinności otaczającej stoki można przyjąć, że zjawiska te mają charakter miejscowy i nie mają wpływu dla wegetacji roślin w otoczeniu.

5.4 POWIERZCHNIA ZIEMI

5.4.1 WPŁYW NA UKSZTAŁTOWANIE TERENU

Projekt planu zakłada budowę ośrodka narciarskiego. Budowa tego typu obiektów pociąga za sobą użycie sprzętu ciężkiego w celu formowania stoków. Naruszeniu i trwałym przekształceniom ulegnie struktura gruntu, a także powierzchniowa budowa geologiczna. Kształtowane również będą nasypy i inne formy z gruntów przekształconych antropogenicznie. Należy spodziewać się znacznego przekształcenia powierzchni terenu, na którym przewidziane jest poszerzenie stoku.

Projekt planu zakłada również poszerzenie funkcji usługowej związanych z obsługą terenów sportowo-rekreacyjnych. Realizacja tych funkcji również wpłynie na przekształcenie powierzchni terenu. Nie należy jednak spodziewać się znaczących przekształceń, projekt planu nie przewiduje bowiem wielkoskalowych przedsięwzięć, takich jak drogi czy inne obiekty, których budowa związana jest z przemieszczaniem znaczącej ilości mas ziemnych. Zmiany powierzchni ziemi należy uznać za nieuniknione, towarzyszące wprowadzeniu każdego typu inwestycji.

5.4.2 WPŁYW NA GLEBY

Przy powstaniu planowanej zabudowy istniejące tu gleby ulegną w większości zniszczeniu (zajętość terenu). Projekt planu przewiduje pozostawienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla poszczególnych terenów. Pomimo to przewiduje się, że tereny poddane pod zabudowę zostaną bezpowrotnie stracone dla rolnictwa, aczkolwiek w przypadku stoku narciarskiego, po zakończeniu sezonu zimowego pozostaje możliwość dalszego użytkowania pastwisk, o ile oczywiście w wyniku prac zimowych przy przygotowaniu tras z użyciem sprzętu ciężkiego struktura glebowa nie zostanie zniszczona. W świetle obowiązującego prawa zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) przekształcenie gleb klasy III na cele nierolnicze w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego poza obszarami miast wymaga zgody odpowiedniego organu. Na analizowanym obszarze gleby tego typu nie występują i nie będą podlegały zmianom. Na skutek ustaleń projektu planu nie następuje również konieczność przekształcania gruntów leśnych na cele nieleśne, gdyż wszystkie tereny lasów pozostawiono w bieżącym zagospodarowaniu.

5.5 WPŁYW NA ZASOBY NATURALNE

Realizacja ustaleń planu nie będzie oddziaływała na złoża wód leczniczych, gdyż nie przewiduje się realizacji wielkoskalowych przedsięwzięć, które mogłyby zaburzyć występowanie głęboko położonych warstw wodonośnych.

5.6 WPŁYW NA PRZYRODĘ OŻYWIONĄ

Projekt planu wskazuje następujące nowe możliwości zagospodarowania:

- Nowe tereny US1 – tereny sportu i rekreacji z obiektami budowlanymi wskazano powyżej parkingu 3KDL (teren 5US1) oraz w centralnej części terenu, w rejonie gdzie zaczyna się przydrożny parking;

- Nowy teren US2 – tereny sportu i rekreacji bez budynków wskazano powyżej terenu dawnego schroniska 3US2;
- Nowe tereny US3 – tereny sportu i rekreacji wskazano głównie na zachód od górnej części głównej drogi prowadzącej na Równicę;
- Nowe tereny U – tereny zabudowy usługowej wskazano na zachód od górnej części głównej drogi prowadzącej na Równicę, w rejonie pomiędzy dawnym schroniskiem, a Koliba pod Czarcim Kopytem, są to tereny 6U, 7U, 8U, 9U;
- Tereny RM – tereny zabudowy zagrodowej i agroturystycznej wskazano w oparciu o istniejąca zabudowę, jedynie w niewielkim stopniu poszerzono niektóre obszary. Nie wskazywano również nowej zabudowy mieszkaniowej MN;
- KP – tereny powierzchni i ciągów ruchu pieszego stanowią element już istniejący: to teren ścieżek (szlaku turystycznego) oraz miejsce widokowe przy górnej części głównej drogi prowadzącej na Równicę;

Projekt planu nie wskazuje żadnych nowych dróg, tak klasy publiczna, jak i dróg wewnętrznych.

Możliwość rozwoju usług sportu i turystyki oraz zwykłych usług powstaje na terenach na których obecnie występują zarastające, od dawna odłogowane pastwiska. W wielu miejscach liczny jest tu podrost niewielkich drzew: brzozy i świerków. W związku z realizacją nowych funkcji nie przewiduje się więc zagrożenia dla wartościowych siedlisk przyrodniczych, gdyż takowe tu nie występują. W bieżącym zagospodarowaniu pozostawiono również tereny leśne, w tym tereny buczyn objęte ochroną w ramach obszarów Natura 2000.

W wyniku rozbudowy ośrodka sportowo-rekreacyjnego oraz pozostałych obiektów nie będą również zagrożone korytarze ekologiczne, gdyż pomiędzy najwyżej zabudowanym punktem (a więc teren 4US3), a terenami zabudowanymi w dolinie Brennicy, czyli na długości ok. 2,2 km pozostają powierzchnie całkowicie wolne od jakichkolwiek przekształceń. Teren ten pozostanie w zagospodarowaniu leśnym, co zapewni pełną możliwość przemieszczania się zwierząt. Nie przewiduje się poszerzenia terenów zabudowanych na północ lub północny-wschód od Dworu Skibówki, jak również na południe od istniejącej zabudowy w południowej części obszaru. W związku z przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami nie przewiduje się zagrożenia dla przyrody ożywionej, wartościowych siedlisk przyrodniczych, walorów dla których utworzono Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, siedlisk, które chronione są w ramach obszaru Natura 2000 „Beskid Śląski”, nie przewiduje się również zagrożenia dla drożności korytarza ekologicznego, którego szerokość nie ulegnie znaczącemu zmniejszeniu.

5.7 WPŁYW NA OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004

W projekcie planu zamieszczono zarówno na rysunku jak i w tekście informacje dotyczące istniejących form ochrony przyrody – parku krajobrazowego i obszaru Natura 2000. Na tych terenach projekt planu nie wprowadza funkcji, które wpłynęłyby negatywnie

na chronione wartości. W celu zabezpieczenia form ochrony przyrody projekt planu ustala konieczność zachowania ustaleń obowiązujących zgodnie z przepisami szczególnymi. Na dzień dzisiejszy będą to więc Zarządzenie Ministra, rozporządzenia Wojewody Bialskiego oraz ustalenia ustawy o ochronie przyrody, a w szczególności jej art. 33 i 34 dotyczące postępowania na obszarach Natura 2000. W przyszłości, gdy ustalone zostaną plany ochrony parku krajobrazowego i obszaru Natura 2000 również one staną się podstawą do określenia zasad ochrony przyrody na tych terenach.

Obszar Natura 2000 – Żaden z zaproponowanych do urbanizacji terenów nie wkracza na obszar Natura 2000, ani nie koliduje z wyznaczonymi na tym obszarze do ochrony siedliskami. Jeśli idzie o główne powierzchnie siedlisk chronionych w ramach obszaru Natura 2000 (głównie chodzi o buczyny) to pozostają one nienaruszone. Na analizowanym obszarze i w jego pobliżu usługi sportu i turystyki już działają w formie restauracji, dawnego schroniska i innych atrakcji, z tego punktu widzenia teren ten jest wskazany do dalszego pełnienia tego typu funkcji oraz do ich rozwoju. Narciarstwo zjazdowe zawsze stanowi dużą ingerencję w środowisku, dlatego też lepiej jest rozwijać ośrodki już istniejące, niż budować nowe na dziewiczych terenach. Pomimo, że następuje budowa nowych tras zjazdowych oraz terenów dla ich obsługi to należy zauważyć, że tereny leśne pozostają bez zmian zagospodarowania. Plan zakłada budowę ośrodka narciarskiego poza terenami leśnymi, w tym poza buczynami stanowiącymi przedmiot ochrony. Realizacja ustaleń mpzp w żaden sposób nie wpłynie na cele, przedmiot ochrony oraz integralność obszaru Natura 2000. Z Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska otrzymano w maju 2017 r. dane o siedliskach i gatunkach chronionych, które zostały odkryte w ramach prac nad planem ochrony obszaru Natura 2000. Po przeanalizowaniu tych danych stwierdzono, że główne powierzchnie siedlisk chronionych (głównie chodzi o buczyny) oraz gatunków chronionych w ramach obszaru Natura 2000 pozostają nienaruszone.

Park krajobrazowy – Ustalenia projektu planu polegają na ustaleniu możliwości rozwoju rozmaitych funkcji, w tym głównie funkcji usług sportu i rekreacji w rejonie górnej części Równicy. Rozporządzenie Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. stanowi, że „park jest obszarem chronionym ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego, a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju”.

Projekt planu umożliwia na analizowanym terenie budowę nowych obiektów i zagospodarowanie terenów o charakterze usługowo-sportowym czy wyłącznie usługowym.

Budowa tych obiektów, w tym wyciągu narciarskiego czy obiektów usługowych nie spowoduje zagrożenia wartości przyrodniczych, a jednocześnie przyczyni się do popularyzacji i upowszechniania wartości kulturowych i krajobrazowych Beskidu Śląskiego. Jakkolwiek może wydać się to kontrowersyjne, jednak Ustroń postrzegany jest w dużej mierze jako kurort narciarski i w okresie zimowym jest to główny czynnik przyciągający tu turystów. Trasy narciarskie w okresie zimowym stanowią ciekawy element krajobrazu, nierzadko będąc punktami widokowymi. Jednocześnie górna część Równicy od lat stanowi już miejsce

rozwoju usług sportu i rekreacji. Przywołane wyżej rozporządzenie nie wprowadza zakazów co do lokowania tras narciarskich, ani jakichkolwiek innych obiektów. Zgodnie z § 4 rozporządzenia „szczegółowy przebieg granic parku i otuliny oraz jego zagospodarowania i wykorzystania parku określi plan jego ochrony". Na dzień dzisiejszy nie ma planu ochrony parku krajobrazowego, nie ma więc możliwości określenia szczegółów zagospodarowania. Należy dodać, że zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody zakazy obowiązujące na terenie parku krajobrazowego nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego, a takimi zgodnie z art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami są min. obiekty sportowe. Zgodnie z art. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym bez względu jest tu statut podmiotu realizującego przedsięwzięcie.

W obrębie terenów przewidzianych do zmiany zagospodarowania nie występują cenne siedliska przyrodnicze, nie wyznaczono małoobszarowych form ochrony przyrody (jak np. rezerwat, zespół przyrodniczo-krajobrazowy, czy użytek ekologiczny), a nieużytkowane pastwiska zarastają. W związku z przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami nie przewiduje się zagrożenia dla przyrody ożywionej, wartościowych siedlisk przyrodniczych, walorów dla których utworzono Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, siedlisk, które chronione są w ramach obszaru Natura 2000 „Beskid Śląski", nie przewiduje się również zagrożenia dla drożności korytarza ekologicznego, którego szerokość nie ulegnie w żaden sposób zmniejszeniu. Reasumując nie prognozuje się zagrożenia wartości dla których ochrony został powołany Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego oraz dla drożności korytarzy ekologicznych.

W celu ochrony tradycyjnego krajobrazu wprowadzono do mpzp pojęcie tradycyjnej formie architektonicznej – należy przez to rozumieć wykształcone historycznie, charakterystyczne cechy form architektonicznych nawiązujące do architektury harmonijnie wpisującej się w krajobraz, w której zastosowano dachy spadziste, symetryczne, dwuspadowe lub wielospadowe z okapem wysuniętych poza lica ścian na całym obwodzie rzutu poziomego budynku, lub wzdłuż jego dłuższych boków. Zgodnie z ustaleniami planu nakazano:

- *na terenach o symbolach U, MN i RM zachowanie tradycyjnej formy architektonicznej oraz tradycyjnych materiałów budowlanych i detali architektonicznych istniejących budynków oraz możliwość dostosowania do wymogów tradycyjnej formy architektonicznej budynków istniejących nie spełniających tych warunków,*
- *na terenach o symbolach US1, U, MN i RM realizację nowych budynków z zachowaniem tradycyjnej formy architektonicznej oraz tradycyjnych materiałów budowlanych i detali architektonicznych,*

Jeszcze raz należy podkreślić, że zabudowa nie wkracza na tereny wartościowe pod względem przyrodniczym, w tym na teren buczyn, który włączono do obszaru Natura 2000. Pozostają one w zagospodarowaniu leśnym. Wprowadzone rozwiązania w zakresie tradycyjnej architektury regionalnej pozwolą na kształtowanie krajobrazu analizowanego terenu zgodnie z celami ochrony parku krajobrazowego.

Przedstawione w projekcie mpzp rozwiązania w pełni zabezpieczają przyrodę Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, walory krajobrazowe oraz drożność korytarzy ekologicznych.

Korytarze ekologiczne - Teren miasta Ustroń znajduje się w zasięgu następujących korytarzy ekologicznych:

- Korytarz ornitologiczny o znaczeniu ponadregionalnym Lasy Beskidu Śląskiego i Żywieckiego;
- Obszar węzłowy dla dużych ssaków drapieżnych Beskid Śląski;
- Obszar węzłowy dla dużych ssaków kopytnych Beskid Śląski;

Najwyżej położone partie Równicy oraz powierzchnie położone w obrębie obszarów Natura 2000 pozostawia się jako wolne od zagospodarowania. W wyniku rozbudowy ośrodka sportowo-rekreacyjnego nie będą również zagrożone korytarze ekologiczne, gdyż pomiędzy najwyżej zabudowanym punktem (a więc teren 4US3), a terenami zabudowanymi w dolinie Brennicy, czyli na długości ok. 2,2 km pozostają powierzchnie całkowicie wolne od jakichkolwiek przekształceń. Teren ten pozostanie w zagospodarowaniu leśnym, co zapewni pełną możliwość przemieszczania się zwierząt. Nie przewiduje się poszerzenia terenów zabudowanych na północ lub północny-wschód od Dworu Skibówki, jak również na południe od istniejącej zabudowy w południowej części obszaru. W związku z realizacją ustaleń planu oraz wprowadzonymi zabezpieczeniami i rozwiązaniami nie przewiduje się jakiegokolwiek zagrożenia dla drożności korytarzy ekologicznych. Projekt planu nie wprowadza również jakichkolwiek obiektów (jak np. elektrownie wiatrowe, wysoka zabudowa), które mogłyby stanowić zagrożenie dla korytarzy ekologicznych.

5.8 WPŁYW NA KRAJOBRAZ

Przyjęty w miejscowym planie kierunek rozwoju analizowanego terenu wpłynie na zmianę jej krajobrazu, ponieważ powstaną tu nowe tereny narciarstwa zjazdowego oraz inne obiekt usług, w tym również usług sportu i rekreacji. Generalnie jednak rozbudowa obiektów usługowych raczej nie powinna wpłynąć na zmianę krajobrazu, gdyż zabudowa tego typu już tu istnieje. Obiekty narciarstwa zjazdowego będą tu widoczne głównie w zimie, jednocześnie są one już od lat obecne w krajobrazie Ustronia, nie przewiduje się więc znaczących zmian w krajobrazie. Tereny narciarstwa zjazdowego zwykle wpisują się w krajobraz górski, stanowiąc częsty jego element. Na analizowanym obszarze będą dodatkowo stanowiły uzupełnienie istniejących tu już usług sportu i turystyki. W zapisach projektu planu znalazły się wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów oraz zasady kształtowania ładu przestrzennego, które powinny zabezpieczyć właściwe kształtowanie się krajobrazu, nie mniej krajobraz analizowanego terenu ulegnie dalszej zmianie o kolejne obiekty usług sportu i rekreacji. Więcej na temat wpływu na krajobraz w rozdziale 5.7, gdyż tematyka ta wiąże się także z istnieniem parku krajobrazowego.

5.9 WPŁYW NA ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH

Na analizowanym obszarze nie występują obiekty zabytkowe, ani stanowiska archeologiczne. Ustalono natomiast ochronę wartości kulturowych dawnego schroniska PTTK. Nie przewiduje się więc jakiegokolwiek zagrożenia dla zabytków i obiektów o wartościach kulturowych.

5.10 WPŁYW NA WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

5.10.1 JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Projekt planu nie wprowadza funkcji, które w sposób znaczący mogłyby wpłynąć na potencjalne pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego. Zagrożenie ze strony obiektów usługowych jest niewielkie, ponieważ muszą one spełnić szereg norm ujętych w prawie ochrony środowiska oraz objęte są bieżącym systemem monitoringu, kontroli oraz pozwoleń. Zwiększenie ilości tras zjazdowych oraz infrastruktury ją obsługującej prawdopodobnie nie przyczyni się do zwiększenia emisji, gdyż zwykle tego typu obiekty nie stanowią znaczących emitorów szkodliwych związków.

Projekt nie wprowadza nowych ciągów komunikacyjnych, pozostawia się natomiast przebieg i uszczegóławia wydzielenie istniejących tu dróg. Emisja zanieczyszczeń z dróg typu dojazdowa jest minimalna, w praktyce pomijalna. Nie przewiduje się nowej zwartej zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej, w związku z czym nie przewiduje się też powstania problemu niskiej emisji.

Reasumując prowadzenie działalności na jakichkolwiek terenach (czy to usługowych, czy przemysłowych, czy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, czy usług sportu i rekreacji) nie powinno powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, o czym wyraźnie mówi art. 144 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. W dalszej części w ust. 2 tego artykułu jest wyraźny nakaz dotyczący ewentualnego oddziaływania na środowisko i tereny sąsiednie, tj. eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisje hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, poza terenem do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. W związku z charakterem ustalonych przeznaczeń terenu oraz istniejącymi regulacjami prawnymi nie przewiduje się znaczącego pogorszenia się jakości powietrza atmosferycznego.

5.10.2 KLIMAT AKUSTYCZNY

Dopuszczalne poziomy hałasu powinny odpowiadać wymaganiom rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Prowadzenie działalności na jakichkolwiek terenach nie powinno powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, o czym wyraźnie mówi art. 144 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. W dalszej części w ust. 2 tego artykułu jest wyraźny nakaz dotyczący ewentualnego oddziaływania na środowisko i tereny sąsiednie, tj. eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisje hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, poza terenem do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Na analizowanym obszarze projekt planu nie wprowadza obiektów, które mogą mieć znaczący potencjalny wpływ na pogorszenie klimatu akustycznego, jak np. nowe rozwiązania drogowe wysokich klas czy rozległe tereny przemysłowe. Niewątpliwie jednak wprowadzenie terenów usługowych na nowe tereny spowoduje pogorszenie jakości klimatu akustycznego, nie będzie to jednak oddziaływanie o charakterze znaczącym. Jakość klimatu akustycznego niewątpliwie ulegnie pogorszeniu, choć nie przewiduje się wystąpienia oddziaływań znaczących. Należy jednocześnie podkreślić, że zgodnie z obowiązującym prawem jakość klimatu akustycznego, za wyjątkiem dróg, nie może przekroczyć ustalonych standardów, w związku z czym w razie wystąpienia jakichkolwiek przekroczeń właściciel terenu będzie zobowiązany do ograniczenia uciążliwości. W projekcie planu, wskazano, które z terenów należą do poszczególnych rodzajów terenów o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy prawo ochrony środowiska.

Elementem, który może mieć wpływ na jakość klimatu akustycznego będzie nagłośnienie stoku narciarskiego. Analizując podobne, istniejące już przedsięwzięcia można zauważyć, że całodzienne nagłośnienie stoku (tj. emisja muzyki z megafonów) oraz praca ratraków i sprzętu zaśnieżającego może mieć negatywny wpływ na tereny sąsiednie. Tak jak to opisano powyżej, również poziom hałasu emitowany z terenów sportowo-rekreacyjnych musi zamykać się w granicach przedsięwzięcia. Dokładne ustalenie wpływu ośrodka narciarskiego na klimat akustyczny oraz sposoby wprowadzenia zabezpieczeń powinny zostać przeanalizowane w raporcie oddziaływania na środowisko sporządzonym w ramach uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Projekt planu nie przewiduje jakichkolwiek nowych dróg, które mogłyby stanowić znaczące źródło hałasu.

W przypadku wystąpienia negatywnych odziaływań inwestor będzie musiał każdorazowo wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia. Do rodzajów zabezpieczeń należy np.: prowadzenie prac wyłącznie w określonych godzinach (np. poza godzinami nocnymi), zastosowanie ekranów akustycznych, prowadzenie prac w pomieszczeniach, odpowiednia lokalizacja emitorów hałasu. W przypadku zanieczyszczeń powietrza do rodzajów zabezpieczeń można zaliczyć np.: montaż właściwych, zgodnych z obowiązującymi normami urządzeń, montaż odciągów spalin, odpowiednia lokalizacja emitorów. W związku z wprowadzonymi zabezpieczeniami oraz charakterem terenu nie przewiduje się jednak wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań. Na etapie projektowym każdorazowo zaistnieje możliwość wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń.

5.10.3 POLA ELEKTROMAGNETYCZNE

Podobnie jak w przypadku emisji zanieczyszczeń i hałasu, wprowadzanie do środowiska pól elektromagnetycznych obostrzone jest szeregiem przepisów oraz systemu kontroli, stojących poza systemem planowania przestrzennego. Projekt planu dopuszcza lokalizację obiektów telefonii komórkowej, których lokalizacja każdorazowo będzie jednak podlegała weryfikacji pod kątem oddziaływań elektromagnetycznych na zdrowie ludzi. Projekt nie określa konkretnych miejsc, zapis jest ogólny. Należy jednak dodać, że zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać rozwoju telefonii komórkowej.

Na analizowanym terenie istnieje już stacja transformatorowa i sieć przesyłowa średniego i niskiego napięcia. Projekt planu uwzględnia i zachowuje ich przebieg oraz pasy techniczne wokół nich, stanowiące jednocześnie strefy ochronne. Lokalizacja w projekcie planu terenów pod zabudowę mieszkaniową uwzględnia istnienie tych linii i stref.

5.10.4 GOSPODARKA ODPADAMI

Ze względu na przyrost zagospodarowania głównie terenów usługowych oraz budowę tras narciarskich, niewątpliwe wzrośnie też ilość powstających odpadów. Projekt planu nie wprowadza nowych składowisk odpadów. Bieżąca gospodarka odpadowa zwyczajowo umożliwia czasowe magazynowanie w granicach działek zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie gospodarka odpadami obostrzona jest szeregiem przepisów oraz systemu kontroli, stojących poza systemem planowania przestrzennego. Jest ona regulowana ustawą z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz odpowiednimi uchwały Rady Gminy. Projekt planu w zakresie gospodarki odpadami odwołuje się w tym zakresie do w/w przepisów odrębnych. W ich ramach każdy podmiot prowadzący instalację wytwarzającą lub w jakikolwiek sposób przetwarzającą odpady powinien posiadać stosowne pozwolenie wydawane na wniosek i po uprzedniej kontroli Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Ponadto każdy podmiot gospodarczy jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów i składania corocznych informacji o odpadach do odpowiedniego organu.

5.10.5 ZAGROŻENIE POWODZIOWE

Na analizowanym obszarze nie występuje zagrożenie powodziowe, nie zaistniała więc potrzeba wprowadzania zapisów dotyczących tego typu zjawisk.

5.10.6 ZAGROŻENIE OSUWISKOWE

Na obszarze objętym planem występują cztery osuwiska. Projekt planu wskazuje te tereny, co stanowi niezbędną informację dla przyszłych inwestorów, aby na etapie projektowym przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki zmierzające do zminimalizowania zagrożeń. Dokładne zasady lokowania zabudowy na terenach osuwiskowych określa Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. , poz. 463), przy czym na terenach osuwisk generalnie nie wskazuje się nowych terenów z możliwością urbanizacji.

6. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Projekt planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

7. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJE PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Ustroń zaproponowano szereg rozwiązań mających na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko.

W zakresie zaopatrzenia w wodę:

- z zastrzeżeniem pkt 4 w zakresie zaopatrzenia w wodę pokrycie zapotrzebowania na wodę do celów pitnych i bytowych z sieci wodociągowej, zgodnie z regulaminem dostarczania wody i odprowadzania ścieków na podstawie przepisów odrębnych;

W zakresie odprowadzania ścieków:

- ścieki bytowe z obszaru objętego planem należy odprowadzać zgodnie z regulaminem dostarczania wody i odprowadzania ścieków na podstawie przepisów odrębnych,
- dopuszcza się gromadzenie ścieków w szczelnych zbiornikach zlokalizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, okresowo opróżnianych, oraz z wyłączeniem terenów, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 3 - pkt 5 odprowadzanie ścieków do przydomowych oczyszczalni;

w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:

- wody z zanieczyszczonych terenów utwardzonych do szczelnego, otwartego lub zamkniętego systemu kanalizacji deszczowej lub do kanalizacji ogólnospławnej zgodnie z przepisami odrębnymi,
- z pozostałych terenów do rowów i cieków,
- z wyłączeniem terenów, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 3 - pkt 5 dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie własnym inwestora zgodnie z przepisami odrębnymi;
- realizacja nowych budynków wymaga spełnienia przez odbiorcę usług wodociągowo-kanalizacyjnych warunków wynikających z regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, przy czym możliwa jest realizacja urządzenia wodociągowego (w tym urządzenia służącego magazynowaniu wody) nie objętego zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i realizacja urządzenia kanalizacyjnego nie objętego zbiorowym odprowadzaniem ścieków pod warunkiem, że urządzenia te będą spełniać parametry odpowiednie do funkcji i wielkości obiektu, oraz nie mogą tworzyć zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i wartości uzdrowiska.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło:

- spalanie paliw w urządzeniach nie wpływających negatywnie na właściwości lecznicze klimatu uzdrowiska;
- stosowanie systemów zasilanych energią elektryczną,
- stosowanie systemów z zastosowaniem odnawialnych źródeł energii.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną – zasilanie z:

- ustala się zasilanie z sieci elektroenergetycznej niskiego i średniego napięcia;
- dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejących sieci elektroenergetycznych;
- dopuszcza się lokalizację nowych stacji transformatorowych.

W zakresie zaopatrzenia w gaz:

- ustala się zaopatrzenie z dystrybucyjnej sieci gazowej gazu ziemnego zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszcza się zaopatrzenie w gaz płynny.

W zakresie telekomunikacji:

- W zakresie telekomunikacji ustala się możliwość realizacji sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej, jako inwestycji celu publicznego lub jako zakładowych sieci telekomunikacyjnych

W zakresie gospodarki odpadami:

- nakazuje się gromadzenie i usuwanie odpadów komunalnych, zgodnie z regulacjami obowiązującymi w mieście oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszcza się wykorzystanie dla potrzeb niwelacji terenu mas ziemnych, stanowiących grunt rodzimy, usuwany lub przemieszczany, w związku z realizacją przedsięwzięcia lub realizacją elementów zagospodarowania terenu.
- usuwanie odpadów, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami gminnymi;
- wyposażenie terenów dróg w urządzenia do gromadzenia odpadów, dostosowane do technologii ich wywozu;
- lokalizowanie miejsc gromadzenia odpadów i magazynowania zgodnie z przepisami odrębnymi, z zapewnieniem dojazdu do ich obsługi.

W zakresie ochrony krajobrazu:

- Szczegółowe rozwiązania dotyczące sposób zagospodarowania poszczególnych terenów, w tym realizacji zabudowy zgodnie z tradycyjnymi formami architektonicznymi.

W projekcie mpzp nie wprowadzono zapisów dotyczących kompensacji przyrodniczej. Zakres kompensacji przyrodniczej może zostać określony, zgodnie z art. 75 ust. 4 i 5 ustawy Prawo ochrony środowiska – w pozwoleniu na budowę lub w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ze względu na charakter planu oraz brak znaczących negatywnych oddziaływań na elementy środowiska w prognozie oddziaływania na środowisko nie proponuje się działań zapobiegawczych lub minimalizujących negatywne oddziaływania. Przedstawione w projekcie mpzp rozwiązania w pełni zabezpieczają przyrodę Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, siedlisk Natura 2000 oraz drożność korytarzy ekologicznych.

8. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DLA OBSZARU NATURA 2000

Na analizowanym terenie występują obszary Natura 2000, jednak projekt planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby oddziaływać na cele, przedmiot ochrony i integralność ani tego, ani jakiegokolwiek innego obszaru Natura 2000, więc nie zaistniała potrzeba rozpatrywania rozwiązań alternatywnych.

9. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Na etapie projektu planu nie wprowadzono konkretnych rozwiązań mających na celu analizę skutków realizacji oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Zakres planu określony w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j Dz. U. z 2018 poz. 1945) oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) nie przewiduje możliwości określenia monitoringu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Wskazanie takie byłoby niezgodne z przepisami prawa i znacząco wykraczałoby poza ustawowe kompetencje Rady Miasta. Należy jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium. W ramach tej analizy również mogą zostać ocenione skutki dla środowiska zachodzące w wyniku realizacji projektowanego dokumentu. Jednocześnie skutki realizacji postanowień planu będą podlegały bieżącemu monitoringowi odpowiednich służb ochrony środowiska, służb ochrony przyrody, organów administracji oraz organizacji ekologicznych. Bardzo ważna jest również postawa obywateli, którzy powinni reagować natychmiastową interwencją w przypadku stwierdzenia wystąpienia uciążliwości.

10. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni 64,31 ha wskazany w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń dla rozwoju funkcji sportowo-rekreacyjnej z zachowaniem i powiększeniem obszaru leśnego, zachowaniem polan gruntów rolnych i uzupełnieniem zabudowy zagrodowej. Planowane przeznaczenia terenów są zgodne ze studium zarówno w zakresie celów rozwoju miasta jak i kierunków oraz zasad zagospodarowania terenów.

Celem głównym rozwoju miasta jest - „Utrzymanie i wzrost znaczenia Ustronia, jako najważniejszej uzdrowiskowo-turystycznej miejscowości w Beskidach”, a jednym z celów strategicznych jest „Rozwój ośrodków sportowo-rekreacyjnych w oparciu o już istniejące kompleksy i zespoły, oraz zwiększenie powiązań w tym zakresie w układzie górskich i przygranicznych obszarów funkcjonalnych”.

Celem projektu planu jest ustalenie takich przeznaczeń terenów oraz takich zasad i sposobów ich zagospodarowania, aby z jednej strony ochronić wartości przyrodnicze i

kulturowe Góry Równica, a z drugiej strony umożliwić umiarkowany rozwój zabudowy na jej zboczach. W tym względzie istotne jest ograniczenie możliwości budowy budynków o znacznej kubaturze i powierzchni zabudowy. Ważne są również w tym względzie odwołania projektu planu do tradycyjnych form architektury regionalnej, aby zachować dotychczasowy krajobraz górski o przeważającym użytkowaniu przyrodniczym z enklawami zabudowy.

Prognoza ma na celu określenie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Została ona wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Opracowanie obejmuje obszar położony na stokach Góry Równica w mieście Ustroń, które administracyjnie przynależy do powiatu cieszyńskiego, położonego w województwie Śląskim. Powierzchnia całego miasta wynosi 5903 ha wg danych GUS. Na terenie miasta Ustroń formalnie wydziela się następujące osiedla[6]: Osiedle Polana, Osiedle Poniwiec, Osiedle Ustroń Górny, Osiedle Ustroń Dolny, Osiedle Zawodzie, Osiedle Hermanice, Osiedle Lipowiec i Osiedle Nierodzim, które jednak, ze względu na specyfikę miasta nie posiadają charakteru typowych dzielnic. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w jednostce ewidencyjnej Ustroń, w południowo-zachodniej części miasta. Powierzchnia obszaru to ok. 64 ha. Granice opracowania są nieregularne, obejmują generalnie zachodnią część szczytowej partii Równicy z wyłączeniem terenu w części centralnej, gdzie projekt mpzp opracowano w latach 2017 – 2018. Bezpośrednio na całym analizowanym terenie występują: piaskowce gruboławicowe i średnioławicowe oraz łupki warstw godulskich dolnych. Wiek tych warstw to górna kreda. Miejscami na analizowanym obszarze występują również iły, gliny, gliny z rumoszem skalnym oraz głazami i blokami, są to pakiety osuniętego fliszu, a więc innymi słowy: osuwiska. Na obszarze objętym opracowaniem brak jest cieków posiadających hydronimy, brak jest tu również jakichkolwiek zbiorników wód powierzchniowych. Według Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1:50000 na analizowanym obszarze występują piętra wodonośne w utworach kredowo-paleogeńskich. W utworach tych wydzielono Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych. Rolnicza przestrzeń produkcyjna na analizowanym obszarze jest rozwinięta w bardzo ograniczonym stopniu, gdyż postępuje tu stopniowy zanik rolnictwa i gospodarki pasterskiej, która niegdyś stanowiła podstawę rolnictwa na obszarze Beskidów. Obecnie występują tu wyłącznie nieużytkowane, częściowo zarastające podrostem drzew i krzewów pastwiska i grunty rolne klasy V i VI. Gleby są tu również zdegradowane na skutek wydeptywania przez turystów różnych ścieżek dojścia na szczyt Równicy. Na pozostałych terenach wolnych od zabudowy wydzielono las. Na obszarze objętym planem, w jego części południowej występuje złoże wód leczniczych Ustroń (ID Midas 7940). Dla potrzeb eksploatacji tego złoża utworzono obszar i teren górniczy Ustroń I, ich granice pokrywają się z granicami złoża. Analizowany obszar obejmuje szczytową, zachodnią część Góry Równica, gdzie znajduje się mozaika terenów leśnych, dawnych polan, ale także i terenów zabudowanych, parkingów i terenów sportu i rekreacji. Ze względu na dogodny dojazd asfaltową szosą teren ten jest chętnie odwiedzany przez licznych turystów.

[6] Uchwała nr XXXVI/230/2004 Rady miasta Ustroń z dnia 25 listopada 2004 r. w sprawie uchwalenia statutu dla osiedli w Ustroniu;

Znajduje się tu kilka restauracji, hoteli i gościńców. Dawniej znajdował się tu również budynek schroniska PTTK, które obecnie stało się zwykłą restauracją z noclegami.

Na analizowanym obszarze znajdują się fragmenty obszaru Natura 2000 oraz parku krajobrazowego. Na analizowanym obszarze brak jest obiektów wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Śląskiego, ani wpisanych do Gminnej Ewidencji Zabytków, nie występują tu również dobra kultury współczesnej, ani stanowiska archeologiczne.

W wyniku budowy ośrodka narciarskiego i obiektów usług sportu i rekreacji może wystąpić wpływ na wody powierzchniowe i podziemne, projekt planu wprowadza jednak odpowiednie zapisy dotyczące odprowadzania ścieków. Gleby oraz rolnicza przestrzeń produkcyjna na terenach objętych zmianami zostaną przekształcone i zdegradowane na skutek urbanizacji. Na terenach planowanych pod zabudowę istniejące środowisko ulegnie całkowitej degradacji. Nie przewiduje się zagrożenia dla walorów terenów chronionych.

Nie przewiduje się pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego. Może nastąpić pogorszenie jakości klimatu akustycznego na skutek oddziaływania ośrodka narciarskiego. Na analizowanym terenie nie występuje zagrożenie powodziowe. W projekcie planu wprowadzono obostrzenia w zakresie lokowania zabudowy na terenach zagrożenia ruchami masowymi ziemi.

Projekt planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaproponowano szereg rozwiązań mających na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Na etapie oceny projektu planu nie wprowadzono konkretnych rozwiązań mających na celu analizę skutków realizacji oraz częstotliwości jej przeprowadzania, nie ustalono również prac kompensacyjnych, gdyż ustawodawca nie przewiduje wprowadzenia takich rozwiązań w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby wpłynąć na cele, przedmiot ochrony oraz integralność jakiegokolwiek obszaru Natura 2000 znajdującego się w dalszym sąsiedztwie. Projekt planu nie jest również sprzeczny z celami ochrony PK Beskidu Śląskiego. W związku z powyższym nie ma potrzeby wprowadzenia rozwiązań alternatywnych.

11. LITERATURA

Absalon D. i inni: „Komentarz do mapy sozologicznej w skali 1:50 000. Arkusz M-34-86-B Wisła". Przedsiębiorstwo „GEPOL". Poznań, 1995.

Absalon D. i inni: „Komentarz do mapy hydrograficznej w skali 1:50 000. Arkusz M-34-86-B Wisła". Przedsiębiorstwo „GEPOL". Poznań, 2003.

Absalon D. i inni: „Komentarz do mapy hydrograficznej w skali 1:50 000. Arkusz M-34-74-D Skoczów". Przedsiębiorstwo „GEPOL". Poznań, 2003.

Adrianek Z., Skowronek K., 2005: Stan gleb w województwie śląskim w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych przez Okręgowa Stację Chemiczno-Rolniczą w Gliwicach. (http://www.katowice.pios.gov.pl)

Burtan J., Szczegółowa mapa geologiczna Polski ark. Wisła, PIG, warszawa, 1972

Cabała, Wika i in. Waloryzacja szaty roślinnej i krajobrazu województwa bielskiego – część południowa, UŚ, Katowice, 1994 r.

Centralna Baza Danych Geologicznych – strona internetowa PIG, http://baza.pgi.gov.pl/;

Chowaniec J. i in, Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:200000 ark. Cieszyn, PIG, Warszawa 1983

Chowaniec J., Witek K.., Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000 ark. Skoczów

Chowaniec J., 2009: Studium hydrogeologii zachodniej części Karpat polskich. Biuletyn Państwowego Instytutu Geologicznego Nr 434: 1-98. PIG Warszawa.

Dwunasta roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2013 rok. WIOŚ Katowice, 2014.

Dziesiąta roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2011 rok. WIOŚ Katowice, 2012.

Dziewiąta roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2010 rok. WIOŚ Katowice, 2011.

Grabowski D., Geologia samorządowa, ekspert odpowiada, ruchy masowe ziemi [w] *geoportal.pgi.gov.pl/css/powiaty/**ekspert/ekspert_osuwiska**.pdf*

Gumiński R., Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd meteorologiczny i hydrologiczny, Warszawa, 1948;

www.gus.pl - strona internetowa Głównego Urzędu Statystycznego

Hess M.: „Piętra klimatyczne w polskich Karpatach Zachodnich". Zesz. Nauk. UJ 115, Prace geogr., 11:1-267, 1965.

Hess M., Leśniak B.: „Atlas województwa bielskiego. Klimat". Mapa w skali 1:100 000. Oddz. PAN w Krakowie i Urząd Wojewódzki w Bielsku Białej: 10, 1981.

http://www.slaskie.pl/geotermia/7_Ustron.pdf

IMGW O/Katowice: „Atlas klimatyczny województwa śląskiego”. Katowice, 2000.

Jedenasta roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2012 rok. WIOŚ Katowice, 2013.

Kleczkowski A. [red.]: „Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1:500 000”. AGH, 1990.

Kondracki J.: „Geografia regionalna Polski”. PWN. Warszawa, 2002.

Matuszkiewicz W.: ”Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski”, PWN, Warszawa, 2007.

Matuszkiewicz W. [red], Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Warszawa , 1995;

Monitoring chemizmu gleb ornych w Polsce w latach 2010-2012. Raport końcowy. Państwowy Instytut Badawczy w Puławach. Puławy, 2012.

Obszarowa ocena jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wodociągi Ziemi Cieszyńskiej 2011 (http://psscieszyn.pis.gov.pl)

Opracowanie Ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Katowice, 2004.

Opracowanie ekofizjograficzne, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla miasta Ustroń, Biuro Rozwoju Regionu, Katowice, 2003 r.

Państwowa Służba Hydrogeologiczna – strona internetowa PIG, http://www.psh.gov.pl ;

Parusel. J[red], Korytarze ekologiczne w województwie śląskim, CPDGŚ, Katowice 2007;

Poprawa D. i inni: „Katalog osuwisk województwo katowickie”. Państwowy Instytut Geologiczny, Oddział Karpacki w Krakowie. Kraków, 1975.

Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w roku 2005 - 2010 WIOŚ Katowice,

Rejestr form ochrony przyrody województwa śląskiego – Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Katowice, 2011;

Romer E.: „Regiony klimatyczne Polski”. Prace Wrocł. Tow. Nauk., Ser. B. 16: s. 26, 1949.

Skąpski K., Garecki j., Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000 ark. Wisła,

Różkowski A. [red.], 1997: Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia; 1 : 100 000. PIG, Warszawa.

Skrzypczyk L. [red], 2003: Mapa wstępnej waloryzacji Głównych Zbiorników Wód Podziemnych 1:800000, PIG, Warszawa;

Stan jakości powietrza w województwie śląskim w latach 2011 - 2013 roku. WIOŚ Katowice.

Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią, RZGW Gliwice, 2007;

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń, Ustroń, 2008 r. z póź. zm.

Tarwid-Maciejowska S. [red.]: „Objaśnienia do mapy geośrodowiskowej Polski 1:50 000, Arkusz - WISŁA (1028)". Państwowy Instytut Geologiczny. Warszawa, 2004.

Tarwid-Maciejowska S. [red.]: „Objaśnienia do mapy geośrodowiskowej Polski 1:50 000, Arkusz - SKOCZÓW (1011)". Państwowy Instytut Geologiczny. Warszawa, 2004.

Walasz K. Mielczarek P. [red.]: „Atlas ptaków zimujących małopolski". 2001.

Waligóra J., Sołtysiak M., 2011: Zatłaczanie wód pozabiegowych w utwory serii węglanowej dewonu w Uzdrowisku Ustroń. Biuletyn Państwowego Instytutu Geologicznego Nr 445: 701-708. PIG Warszawa.

Witkowski (red) Inwentaryzacja kręgowców i wybranych grup bezkręgowców województwa bielskiego z propozycjami ochrony najcenniejszych stanowisk fauny województwa, IOP PAN, Kraków, 1994

Wilczek Z, Fitosocjologiczne uwarunkowania ochrony przyrody Beskidu Śląskiego, 2006

Wilczek Z, Barć A. Ochrona szaty roślinnej i krajobrazu polskiej części pasma Stożka i Czantorii w Beskidzie Śląskim, 2007

Wyniki punktów pomiarowych badanych w dorzeczu Wisły w 2010 roku. WIOŚ Katowice.

Wyniki badań wód powierzchniowych – rzeki, 2011 - 2013 rok. WIOŚ Katowice.

Zestawienie tabelaryczne danych do klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego rzek w JCW – ocena za 2012 i 2013 rok. WIOŚ Katowice.

12. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1 Widok na południowo-zachodnią część opracowania

Fot. 2 Widok w kierunku południowo-zachodnim z rejonu restauracji Dworu Skibówki

Fot. 3 Droga dojazdowa do Dworu Skibówki

Fot. 4 Teren położony powyżej Dworu Skibówki

Fot. 5 Jak powyżej

Fot. 6 Buczyny w szczytowej partii Równicy, poza terenem urbanizacji

Fot. 7 Jak powyżej

Fot. 8 Jak powyżej

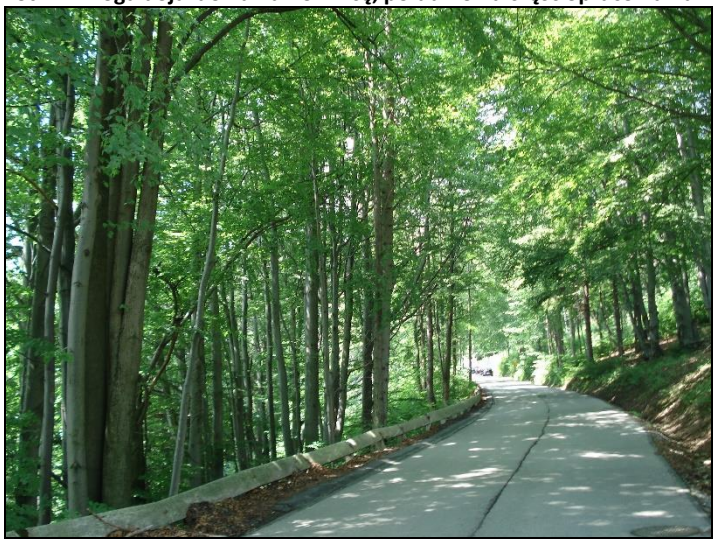
Fot. 9 Dojazd na Równicę, południowa część obszaru

Fot. 10 Ten sam teren, widoczna zabudowa

Fot. 11 Droga dojazdowa na Równicę, południowa część opracowania

Fot. 12 Buczyna widoczna z drogi dojazdowej na Równicę

Fot. 13 Jak powyżej

Fot. 14 Zagospodarowanie rejonu Willi Jelenica

Fot. 15 Jak powyżej

Fot. 16 Willa Jelenica, południowa część obszaru objętego mpzp

Fot. 17 Droga dojazdowa na szczyt Równicy, widoczna buczyna

Fot. 18 Jedno z pastwisk położone poniżej parkingu na Równicy

Fot. 19 Widok na Czantorię z parkingu na Równicy

Fot. 20 Parking na Równicy

Fot. 21 Parking w centralnej części obszaru

Fot. 23 Restauracja Zbójnicka Chata, północno-wschodnia część obszaru objętego mpzp

Fot. 12 Dojazd do restauracji Zbójnicka Chata

Fot. 24 Dojazd do restauracji Zbójnicka Chata, widoczny okazały buk